

remont odbudowa modernizacja

romdom

Ogólnopolskie Czasopismo Budowlane nr 40 kwiecień 2018

SPECJALNY NUMER poświęcony Ogólnopolskiemu Konkursowi „**Modernizacja Roku 2017**”

**MODERNIZACJA
HOSPICJUM SOSNOWIECKIEGO
IM. ŚW. TOMASZA AP., 3-GO MAJA 1 W SOSNOWCU**

**WYKONAWCA: ZAKŁAD BUDOWLANO - HANDLOWY MUC ANDRZEJ
SIEMIANOWICE ŚLĄSKIE**

**XXII EDYCJA
OGÓLNOPOLSKI KONKURS OTWARTY
MODERNIZACJA ROKU 2017**

OGÓLNOPOLSKI KONKURS OTWARTY MODERNIZACJA ROKU 2017

XXII edycja

pod patronatem:

Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa
Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Środowiska
Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego
Głównego Inspektora Ochrony Środowiska
Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych
Przewodniczącego Komisji Infrastruktury Sejmu RP
Instytutu Badawczego Dróg i Mostów
Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych
Marszałka Województwa Opolskiego

STRATEGICZNY PARTNER MEDIALNY

RZECZPOSPOLITA

Patronat naukowy:

Politechniki Częstochowskiej
Politechniki Białostockiej
Politechniki Gdańskiej
Politechniki Koszalińskiej
Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki
Politechniki Łódzkiej
Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza
Politechniki Śląskiej
Politechniki Świętokrzyskiej
Politechniki Wrocławskiej
Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej,
Uniwersytetu Opolskiego
Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Radomiu
Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Patronat medialny:

RZECZPOSPOLITA

MATERIAŁY
BUDOWLANE

LAS POLSKI
Dwutygodnik leśników i przyszłości lasu

AUTOSTRADY

kruszywa

remont odbudowa modernizacja

romdom

55 profile

muratorplus.pl

POLISH
MARKET

Współpraca:

Związek Powiatów Polskich

Polska Izba
Przemysłowo-Handlowa
Budownictwa

Fundacja Wszecnicy
Budowlanej

Instytut BELNIIS RUE

Polsko-Ukraińska Izba
Gospodarcza

Szanowni Państwo,

W tym roku od pierwszej edycji konkursu minę 22 lata. W tym czasie „Modernizacja Roku” zbudowała solidną markę. Statuetki i wyróżnienia za najlepiej zmodernizowane obiekty mają znaczenie. W konkursie, ogólnie rzecz ujmując, nagradzana jest jakość. „Modernizacja Roku”, jako konkurencja walcząca o prestiż, także o tę jakość musiała zadbać. Nigdy nie byliśmy zainteresowani organizowaniem kolejnego żenującego plebiscytu, w którym nagrody się kupuje. Czas pokazał, że tego rodzaju konkursy zniknęły tak szybko jak się pojawiły.

My trwamy, ponieważ od samego początku traktujemy nasz konkurs ze śmiertelną powagą. W kapitule konkursowej zasiadają fachowcy z wielu dziedzin, którzy konfrontują zgłoszone obiekty z niezwykle wyśrubowanymi kryteriami. Przez wszystkie te lata istnienia, konkurs odbywał się pod patronatami kolejnych prezydentów RP i ministerstw. To ma znaczenie. Dlatego statuetka licząca już 22 lata ma swoją wagę. Obroniła się jakością. I, jak sądzę, wieść o „Modernizacji Roku” wymknęła się poza granice Polski. Pytania spoza kraju o możliwość wzięcia udziału w konkursie początkowo były incydentalne. Jednak gdy zyskały pewną powtarzalność, stwierdziliśmy, że to już może pora na edycję europejską. Otworzyliśmy granicę.

Naczelną Ideą konkursu jest ratowanie wartościowych obiektów materialnego dziedzictwa narodowego. Nikt chyba nie ma wątpliwości, że w całej Europie nie brakuje takich obiektów. Poza tym „Modernizacja Roku” od wielu lat ma poszerzoną formułę. W konkursie, jak mogłoby się wydawać, nie chodzi jedynie o ratowanie zabytków. Zabytki są tylko jedną z kilkunastu kategorii konkursowych. Pozostałe kategorie to drogi, elewacje, obiekty hotelowo-turystyczne, kultura, sport zdrowie i rekreacja, obiekty mieszkalne, mosty, ochrona środowiska, budynki przemysłowe i inżynierskie, sakralne, szkolnictwo, tereny zielone, tereny użyteczności publicznej, wnętrza oraz nowe obiekty w przestrzeni urbanistycznej.

Zainteresowanie konkursem jest większe w każdym kolejnym roku. To już reguła, która towarzyszy nam od początku organizowania konkursu. Na początku zainteresowanie nie było duże, ale z każdym rokiem rosło. W ubiegłym roku, do pierwszej europejskiej edycji zgłoszonych zostało 460 obiektów. Do finału zakwalifikowały się 65. Trzy spośród nich to obiekty z Europy Środkowej i Wschodniej. Złota Statuetka Europejskiej Nagrody trafiła do JSV „Belzarubehstroy” z Mińska - inwestora, wykonawcy i projektanta budowy cementowni i rekonstrukcji pomieszczeń dawnego zakładu pakowania mięsa w Krichev. Aleksandr Averyanov, Ambasador Republiki Białorusi, był obecny na ceremonii wręczenia nagród. Ceremonii towarzyszył koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”. Uroczysta gala odbyła się tradycyjnie na Zamku Królewskim w Warszawie.

Roma Mita.

Redakcja zastrzega sobie prawo do zmian redakcyjnych w nadesłanych do publikacji materiałach oraz nie odpowiada za treść zamieszczonych materiałów promocyjnych. Zdjęcia wykorzystane w numerze: archiwum organizatora konkursu lub uczestników konkursu.

W NUMERZE

4	Kapituła Konkursu spotkała się w Janowie Podlaskim	18	Siedziba nadleśnictwa jak z bajki
5	Potrzeby osób niepełnosprawnych zdominowały seminarium w Janowie Podlaskim	19	Boisko-lodowisko powstało w Ostrowi Mazowieckiej
6	EUROPEAN AWARD	20	Dom Studencki „Hanka”
8	Nigdy go nie zapomnimy	21	Siedziba na zdrowie
9	Przedszkole na piątkę	22	Jeśli pływać, to w Oświęcimiu
10	Już w finale	24	Od kotłowni do reprezentacyjnej siedziby
12	W Wejherowie człowiek cofa się w czasie	25	Rondo dla wygody i bezpieczeństwa
14	To było dla Legnicy prawdziwe wyzwanie	26	Gotowi na światowe imprezy
15	Teren rekreacyjny nad zalewem	27	Były biura jest przedszkole. I to jakie!
16	Willa „Niespodzianka”	28	Mozaika znów jest piękna
17	Restauracja Solinka	29	Gala wręczenia nagród
		30	Rewolucja w rekreacji integracyjnej

remont odbudowa modernizacja

romdom

Ogólnopolskie Czasopismo Budowlane nr 40 • kwiecień 2018
ISSN 1642-9133

adres redakcji
ul. Hetmańska 38
85-039 Bydgoszcz
tel. 52 322-67-70
tel. 52 323-07-15

redaktor naczelny
Marek K. Jankowiak
marekstyl@wp.pl
kom. 601 829 097

redaktor prowadzący
Krzysztof Gawroński

kierownik oddziału
w Warszawie
Andrzej Zieliński
azaz20@interia.pl

internet
www.romdom.pl
www.modernizacjaroku.org.pl

wydawca
ZPU Romex Spółka z o.o.
ul. Hetmańska 38
85-039 Bydgoszcz
tel./fax: 52 322-67-70

dział reklamy i promocji
Monika Brygman
tel. 52 323 07 15
fax. 52 322 67 70
redakcja@romdom.pl

skład i druk
Polbrand Media Sp. z o.o.
www.polbrand.eu

sekretariat biura organizacyjnego Konkursu „MODERNIZACJA ROKU”

Stowarzyszenie Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego
85-039 Bydgoszcz, ul. Hetmańska 38, tel. 52 323 07 17, fax: 52 322 67 70
e-mail: biuro@modernizacjaroku.org.pl, www.modernizacjaroku.org.pl
www.facebook.com/modernizacjaroku

Grupa do zadań niemożliwych Kapituła Konkursu spotkała się w Janowie Podlaskim

Spotkanie Kapituły Konkursu Modernizacja Roku zawsze odbywa się gościnnie u jednego z jej członków. Regułą jest bowiem, że każdego roku do tego zacnego grona dołączają zwycięzcy poprzednich edycji konkursu. Tym razem gościliśmy w Janowie Podlaskim, w przepięknym dawnym Zamku Biskupim odrestaurowanym przez Grupę Arche.

Zamek Biskupi zdobył tytuł Modernizacji roku 2015, a gospodarzem spotkania był szef Arche Władysław Grochowski, który oprowadził gości po obiekcie, opowiadając ciekawie o ogromnym zaangażowaniu, jakie włożyła jego firma w przywrócenie świetności zamkowi i nadaniu mu nowych funkcji.

Spotkanie Kapituły Konkursu zawsze jest wydarzeniem szczególnym. Grono to tworzą bowiem ludzie wyjątkowi, szefowie firm mających na koncie niezwykle dokonania, wielkie i piękne realizacje, ludzie nieprawdopodobnie zaangażowani w swoją pracę i traktujący ją jak pasję. Taka jest nasza Kapituła - to ona jest rdzeniem naszego konkursu, to ona mobilizuje jego uczestników do wysiłku w drodze po laur, jakim jest tytuł zwycięzcy konkursu. W kapitule zasiadają ludzie sobie bliscy, a zbliża ich wspólna pasja. To ludzie, którzy w tym szczególnym gronie mogą rozmawiać o tym, jak technicznie zrealizować modernizację, ale także w jaki sposób ją zaprojektować i sfinansować. To eksperci w swoich dziedzinach.

Kapituła to nie tylko świetne firmy wykonawcze takie jak m.in. firma Adama Lipczyńskiego Lipczyński Sp. z o.o. z Sopotu, Zakład

Remontowo-Budowlany Macieja Jakuboszczaka z Kopanicy k. Zielonej Góry, czy Erbud S.A. z Warszawy, czy firm drogowych jak Gembia - Mikstacki s.j. z Krotoszyna, czy REMOST Józef Siry i wspólnicy sp. j. z Dębicy, czy fachowców z branży hydrotechnicznej jak firma Aleksandra Szypilowa GT Poland Ltd. z Gdańska szefowie miast Rzeszowa, Wejherowa, Warszawy, Bielska-Białej, gmin Lesznowola, Dywity, Kozienice, powiatów np. poznańskiego czyli inwestorzy, architekci i projektanci m.in. Pracownia Architektoniczna „Aruś” Sp. z o.o. z Bydgoszczy, Biuro Inżynierskie Anna Gontarz-Bagińska z Gdańska, Biuro Projektowe „Arconel” z Lublina, ale również konserwatorzy zabytków m.in. Piotr Kubańda MKZ Bielsko-Biała, nadleśnictwa Adam Pewniak Nadleśnictwo Kolumna, szefowie spółek miejskich m.in. Wojciech Waluś Dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w Bielsku-Białej, Juliusz Zieliński W-ce Prezes Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o., Marek Libertowski Prezes Miejskie TBS Sp. z o.o. w Koninie. Kapituła to również szefowie dużych spółek jak np. Elektrowni Bełchatów, KGHM Lubin Huta Miedzi Głogów. Kapituła to także szefowie ciekawych obiektów kultury np. Zbigniew Cierniak, Dyrektor Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk”, Łukasz Goik, Dyrektor Opery w Bytomiu, czy Teresa Grega, Zastępca Dyrektora Fundacji Miejski Park i Ogród Zoologiczny w Krakowie. Kapituła wspierana jest przez patronów naukowych konkursu - instytucje reprezentowanych przez profesorów licznych uczelni z Krakowa, Częstochowy, Łodzi, Szczecina oraz administrację rządową.

- Nie sposób wymienić wszystkich - mówi Robert Plewiński, dyrektor Biura Konkursu Modernizacja Roku. - Jedno jest pewne. Kapituła to reprezentacja niepowtarzalna. To osoby, które z nami, organizatorami konkursu, tworzą grupę różnorodną o potężnym potencjale intelektualno - sprawczym. Grupę, której miłość i pasja do wykonywanych profesji jest niezwykle rzadkością. To oni są żywym dowodem, że udają się rzeczy trudne, a niekiedy nawet niemożliwe. Oni są prawdziwymi liderami. Jeden z laureatów naszego konkursu i jednocześnie jego przyjaciel, zwykły mawiać "Každy by chciał". A znaleźć się w tym gronie nie jest prosto. Jako organizatorzy, chylimy przed nimi czoło, wyrażamy głęboki szacunek i podziw. Dziękujemy za ich dokonania i że zechcieli pochwalić się nimi oraz za to, że wyznaczają dalszy kierunek działań Konkursu. Niestety w tym wyjątkowym gronie nie zobaczymy już postaci, bez której nasz konkurs nie będzie już taki sam. 10 lutego tego roku zmarł nasz Wielki Przyjaciel Profesor Lech Zimowski, Honorowy Przewodniczący Jury Konkursu Modernizacja Roku, architekt, urbanista, wieloletni wykładowca Politechniki Poznańskiej, były dyrektor Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego. Jego odejście jest dla nas ogromną stratą.

VI Edycja Seminarium pt.: "Rewitalizacja przestrzeni publicznej - architektura bez barier" tym razem w Janowie Podlaskim

Janów Podlaski przy okazji spotkania Kapituły był miejscem wielu ciekawych wystąpień branżowych. Wśród nich była prezentacja dr. hab. inż. arch. prof. PK Andrzeja Gaczola z Politechniki Krakowskiej pt. "Problematyka przystosowania zabytkowych obiektów użyteczności publicznej dla potrzeb osób niepełnosprawnych na przykładzie obiektów Uniwersytetu Jagiellońskiego i Szpitala Uniwersyteckiego w Krakowie". Prezentacja pod nazwą SZTUKA KOMPROMISU szeroko omawiała, w jakim stopniu należy zapewnić niezbędne warunki korzystania z obiektów użyteczności publicznej osobom niepełnosprawnym, w szczególności poruszającym się na wózkach inwalidzkich w kontekście tak szczególnych przypadków, jakimi są prace konserwatorskie, restauratorskie czy roboty budowlane podejmowane w obiektach zabytkowych bądź w ich otoczeniu.

Kolejną prezentacją dotyczącą problematyki projektowania i budowania obiektów użyteczności publicznej w aspekcie potrzeb osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach inwalidzkich było wystąpienie dr. inż. Jacka Szera, kanclerza Politechniki Łódzkiej. Zaprezentował on "Działania uczelni w zakresie rozpowszechniania idei projektowania uniwersalnego".

Niezwykle ciekawym, poszerzającym wiedzę o lasach państwowych była prezentacja Jacka Zadury, starszego specjalisty Służby Leśnej Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych na temat szerokiego zakresu działalności tej instytucji. W prezentacji "Las bez barier" także nie zabrakło odniesień do dbałości o dostosowywanie wszystkich obiektów do potrzeb osób niepełnosprawnych.

W tym samym duchu, bo odpowiadającym potrzebom osób niepełnosprawnych odbyła się prezentacja Norberta Książka, zastępcy Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Odnosiła się ona do głównych celów strategii uniwersalnego projektowania, jakim jest promowanie równości i zapewnienie pełnego uczestnictwa w życiu społecznym osobom z obniżoną funkcjonalnością.

Niezwykle interesująca była prezentacja prof. nadz. dr hab. inż. Macieja Majora, Dziekana Wydziału Budownictwa Politechniki Częstochowska "W jaki sposób innowacyjne rozwiązania konstrukcyjno-technologiczne wpływają na stworzenie przestrzeni przyjaznej dla wszystkich".

Pozostałe tematy wystąpień podczas seminarium także wpisały się w konwencję likwidacji barier architektonicznych. Wystąpienie Klaudiusza Frossa z Politechniki Śląskiej w bardzo przejrzysty sposób ukazało 12 złotych zasad rewitalizacji, które mają ścisły związek z projektowaniem uniwersalnym, a więc tworzeniem architektury bez barier. O szczególnej roli uczelni w działaniach zmierzających do eliminowania barier w integracji osób niepełnosprawnych w społeczeństwie mówił dr hab. prof. PB Jarosław Perszko prorektor ds. studenckich Politechniki Białostockiej. O lekkiej pochylni zastępczej ułatwiającej dostęp osób niepełnosprawnych do obiektów inżynierskich opowiadała prof. nadz. dr hab. inż. Barbara Rymśza - Instytut Badawczy Dróg i Mostów. W gronie prelegentów nie zabrakło oczywiście Tomasza Maruszewskiego, zastępcy prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Modelowe rozwiązanie dostosowania ciągu pieszo - jezdnego "dla wszystkich". Przebudowa ścieżki rowerowej wokół lotniska w Bielsku-Białej - Tytuł "Modernizacja Roku 2016" w kategorii "drogi i obiekty mostowe" inwestor: Miejski Zarząd Dróg w Bielsku-Białej.

Reconstruction of the Museum of Decorative Arts in Prague, Czech Republic, by Avers, spol. s.r.o.

Thanks to modernization, the historic Museum of decorative Art in Prague, has regained its original splendour. Museum was founded in 1885 and has substantial value as an ancient building. Furthermore, museum preserves for future generations examples of historical and contemporary crafts art and design.

The renovation of the museum was done by Czech construction company Avers, spol. s.r.o. in an association with PSG-International a. s. between 2014-2016.

The renovating process during project was divided into two categories.

-The first category was restauration, renovation, and refurbishment works of the facade, the roof, and complete interior, including: metal works, carpentry, dry lining, tiling, flooring, doors, windows, and painting and decorating.

-The second category was the process of reconditioning of the building systems: Mechanical, Electrical, Public Health Services, Plumbing, Lift Installations, etc.

Construction company AVERS, spol. s r.o. has the long history in providing buildings, civil, housing, and industrial structures. Additionally, it provides reconstructions and renewals of building structures and historical monuments, including art, handi-craft and restoration works within and outside Europe.

Before renovation - Museum of Decorative Arts in Prague

After renovation - Museum of Decorative Arts in Prague

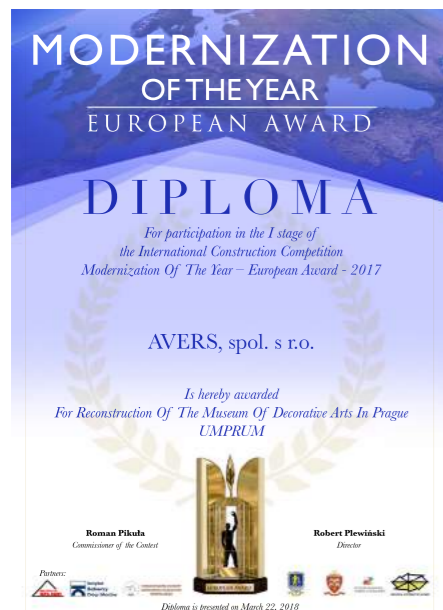
AMERS

Before renovation

After renovation

AMERS, spol. s r.o. Reconstruction of the Museum of Decorative Arts in Prague - Participant of the First stage of International Construction Contest - Modernization Of The Year - EUROPEAN AWARD

Second Edition of International Construction Contest "Modernization Of The Year - European Award"

Modernization Of The Year has a history spanning more than 22 years with a constant idea of promoting, supporting and rewarding of valuable modernizations and constructions.

During this time, "Modernization of the Year" has built a robust brand and took its magnificent part in increasing of the awareness about the value of architecture, modernization of historical objects, new constructions ideas and adaptations.

Seminar about "Revitalization of public space - architecture without barriers"

The first European Award was presented to engineering, construction company JSV "Belzarubezhstroy", for modernization of the cement-bonded factory in Krichev, Belarus.

Zapraszamy również polskich inwestorów, firmy budowlane i architektoniczne do udziału w II edycji Międzynarodowego Konkursu "Modernizacja Roku" i do rywalizacji z obiektami z całej Europy oraz ubiegania się o Europejską Nagrodę.

The project is originated from Poland and has already opened the borders with the idea of spreading the activity in whole Europe. Cooperation with institutions, universities, embassies and ministries from the whole European countries contributes to project support and possibility of constant development.

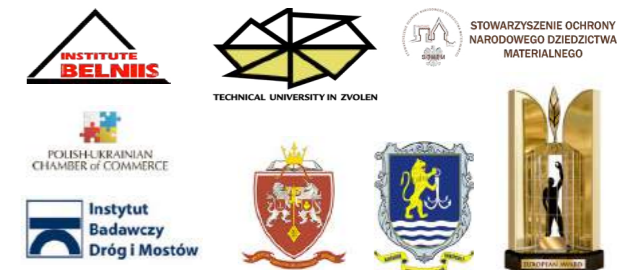
The main idea of the competition is to save valuable achievements of the past generations. The contest constructions could be from the following categories: roads, elevations, hotel and tourist facilities, culture, sport, health and recreation, housing, bridges, environmental protection, industrial and engineering buildings, sacred buildings, education, green areas, public areas, interiors and new objects in urban space.

The European Award's second edition has already started and invites all investors, contractors and architects who have been involved in modernization or reconstruction of objects after the year 2000.

Applications can be send till 31th of May. Application and more information about contest are available on the web site - www.europeanaward.eu

Information about organizer:

Association for the Protection of National Material Heritage, which is represented by Targi Pomorskie Sp. z o.o.
Address: ul. Hetmanska 38, 85- 039 Bydgoszcz
Phone: +48 52 323 07 16
Fax: +48 52 322 67 70
E-mail: office@europeanaward.eu
web site: www.europeanaward.eu

Honorowy Przewodniczący Jury **Nigdy go nie zapomnimy**

Profesor Lech Zimowski, honorowy przewodniczący jury Ogólnopolskiego Konkursu „Modernizacja Roku” był człowiekiem wyjątkowym. W ubiegłorocznym, marcowym numerze ROM-DOM pisaliśmy, że choć ma 92 lata, wciąż jest niezwykle witalny, kreatywny i aktywny. Nie spuszcza z tonu ani na chwilę angażując się w różne przedsięwzięcia. Niemal dokładnie rok później zabrakło wśród nas Profesora. Zmarł 10 lutego 2018 roku.

Nie sposób powiedzieć, jak ogromną stratą jest odejście Pana Profesora. Dla architektury, dla środowiska naukowego, dla studentów, dla nas. Szczęście miał ten, kto swoje życie choć na chwilę związał z Panem Profesorem. Takich ludzi dziś już się nie spotyka. Niejeden chciałby być taki jak on. Pod każdym względem.

- Zналиśmy Pana Profesora Lecha Zimowskiego od lat, a bez przerwy i niezmiennie Jego pojawienie się wnosilo intelektualną świeżość - wspomina Roman Pikula, komisarz Konkursu Modernizacja Roku i prezes Stowarzyszenia Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego. - Był człowiekiem o niezwykle osobowości. Nieprawdopodobnie charyzmatyczny i wnikliwy. Jego analityczne myślenie połączone z fachową wiedzą, darem przewidywania nadchodzących trendów połączona z nieustająco świeżym spojrzeniem na otaczającą rzeczywistość sprawiały, że był dla nas wyrocznią. Chcieliśmy być z nim, czy przy nim, bez znaczenia, byle tylko chłonąć wszystko, co od Niego pochodzi. Nawet ogromną kulturę osobistą, której był już dziś bardzo rzadkim przykładem. Dla nas był postacią szczególną. Był z nami już od niemal samego początku istnienia konkursu. Wartość, jaką wniósł dla idei konkursu, ale także jego funkcjonowania przez wszystkie lata nie ma ceny. Był człowiekiem renesansu, o wszechstronnych zainteresowaniach, dążącym do zmiany świata w zgodzie z jego potrzebami. W zgodzie z oczekiwaniami człowieka. Dziś, gdy nie ma już wśród nas Pana Profesora, nie pozostaje nam nic innego, by nie ustawać w wysiłkach, aby choć trochę stać się kontynuatorami tego, co dał nam Lech Zimowski. To trudne, bo ON był niedościgniony pod każdym względem. Jego strata naprawdę bardzo boli.

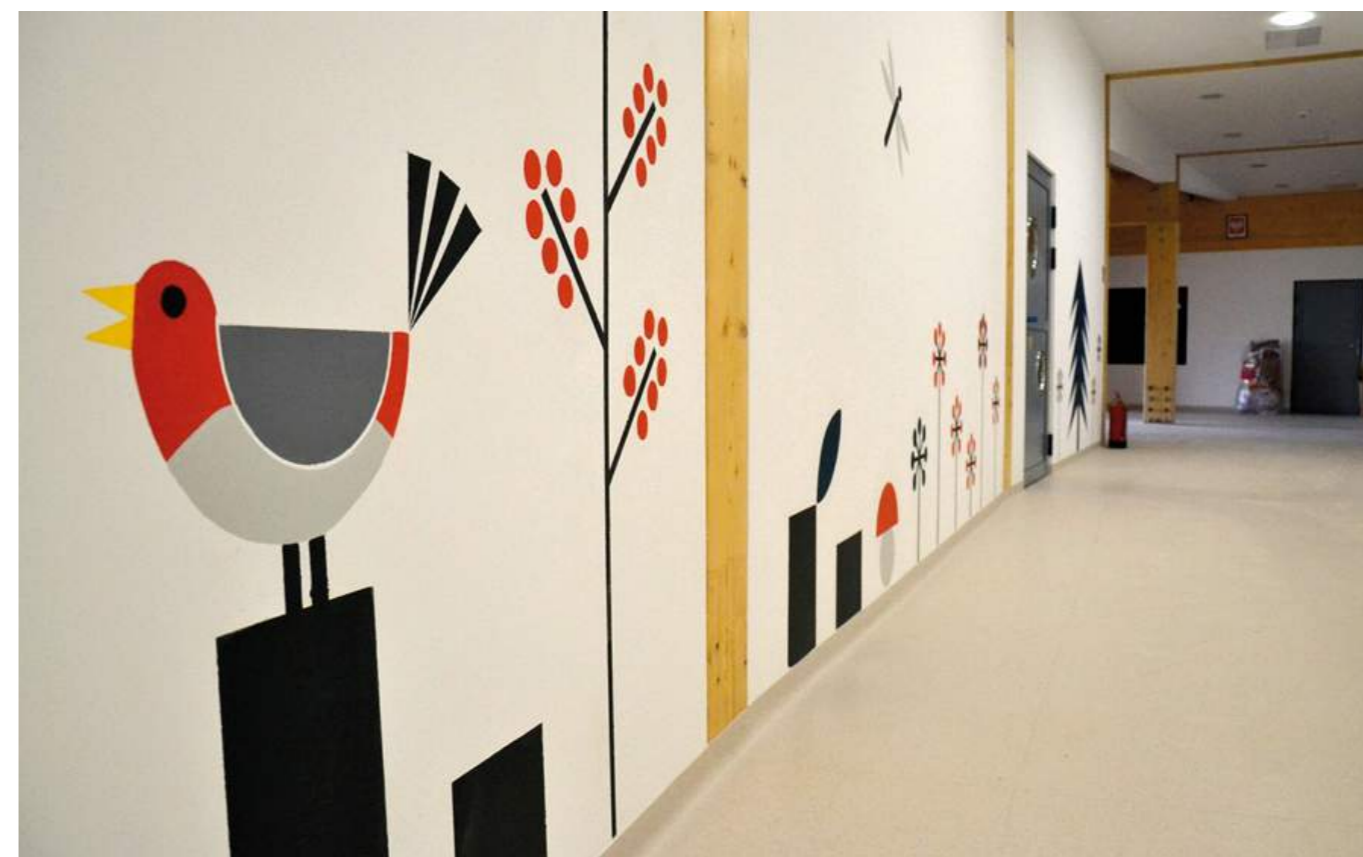
Pisaliśmy o Profesorze rok temu. Przypomnijmy. Urodził się w 1925 roku w Środzie Wielkopolskiej, wiele lat swego dzieciństwa dosłownie spędził na dworcach kolejowych. Jego analityczne myślenie połączone z fachową wiedzą, dar przewidywania nadchodzących trendów połączone z nieustająco świeżym spojrzeniem na otaczającą rzeczywistość sprawiały, że był dla nas wyrocznią. Być może to właśnie zaowocowało szczególną miłością Profesora do kolei. Ta miłość zaowocowała między innymi dwiema pracami naukowymi, stanowiącymi kolejne kamienie milowe Jego kariery naukowej. Na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu w 1968 roku otrzymał tytuł doktora nauk humanistycznych broniąc pracę „Komunikacja pocztowa w Wielkopolsce do roku 1806 na tle czynnika urbanizacji”. Pięć lat później w Politechnice Wrocławskiej uzyskał tytuł dr habilitowanego nauk technicznych – tytuł pracy habilitacyjnej to „Geneza i rozwój komunikacji pocztowej na ziemiach polskich”. Wcześniej ukończył studia pierwszego stopnia w Wyższej Szkole Handlu Morskiego w Gdyni, Wyższą Szkołę Ekonomiczną w Poznaniu, gdzie uzyskał tytuł magistra ekonomii, a następnie także Studium Podyplomowe Planowania Przestrzennego na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej.

Psycholog, profesor Augustyn Bańka, wielki przyjaciel Profesora Zimowskiego, mówił o swym starszym koledze zawsze z podziwem. *- Wyjątkowy, gdy mowa o dokonaniach zawodowych, ścieżce kariery zawodowej, pozycji w świecie nauki i poza nim. Mistrz nienagannych manier i sprawiania dobrego pierwszego wrażenia, nie tworzącego zbędnych barier. Człowiek mający niezwykłą zdolność do wpływania na klimat i przebieg zdarzeń, owocującą tworzeniem dobrze rozumiejących się zespołów nawet z grupy ludzi wcześniej jedynie przypadkowo ze sobą powiązanych. Miał fenomenalną pamięć, wynikającą z przeżytych doświadczeń. Profesor miał dar przywoływania faktów pozytywnie inspirujących, które same z siebie mogą dawać przykład i zarażać innych pozytywnymi celami. Jego postawa życiowa pełna była optymizmu i zawsze ukierunkowania ku przyszłości.*

Duma lokalnych władz **Przedszkole na piątkę**

Dzięki inwestycji gminy Góra Kalwaria maluchy, także te niepełnosprawne, uczą się i bawią w warunkach o niebo lepszych niż dotychczasowe. Nowa siedziba Samorządowego Przedszkola Integrycyjnego to duma lokalnych władz i obiekt nagradzany przez ekspertów.

Placówka powstała na rozległej działce przy ul. Bema w Górze Kalwarii, w spokojnej okolicy. Do parterowego budynku przeprowadziły się dzieci uczęszczające wcześniej do przestarzałego, niefunkcjonalnego obiektu, wzniesionego w latach siedemdziesiątych.

Nastąpiła ogromna zmiana jakościowa, tak oczekiwana przez lokalną społeczność. Jasne, przestronne sale (każda bezpośrednio połączona z placem zabaw), profesjonalna scena widowiskowa, oryginalne motywy przyrodnicze na ścianach korytarzy – nowe przedszkole robi wrażenie.

Budowa kosztowała ponad 6,8 mln zł. Rozpoczęła się w czerwcu 2015 roku, a dobiegła końca we wrześniu 2016. Przy ul. Bema 1 uczy się poprzez zabawę 165 przedszkolaków. Dodajmy, że w budynku mieści się publiczny oddział żłobkowy. Opieka sprawowana jest w nim nad dwudziestką dzieci.

Za wybudowanie budynku o powierzchni użytkowej ponad 1,4 tys. mkw. lokalne władze otrzymały trzy nagrody. Góra Kalwaria wygrała przede wszystkim internetowe głosowanie w ogólnopolskim plebiscycie Modernizacja Roku 2016 (w kategorii „nowe obiekty w przestrzeni urbanistycznej”). Konkurs odbył się już po raz 21., a jego patronem było m.in. Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa. Gminę nagrodził również – statuetką i dyplomem – Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych. Ponadto w ten sam sposób uhonorowała samorząd redakcja dwumiesięcznika „Mój Żłobek, Moje Przedszkole”.

DARIUSZ ZIELIŃSKI
BURMISTRZ
GÓRY KALWARII

Cieszy nas, że docenia się naszą inwestycję. Jednak najważniejsze, aby dzieci i młodzież z naszej gminy uczęszczały do nowoczesnych i przyjaznych placówek, a także miały do dyspozycji infrastrukturę sportowo-rekreacyjną na odpowiednim poziomie. To jeden z naszych nadrzędnych celów.

Wizytówki inwestorów, projektantów, wykonawców

Już w finale...

Grono Finalistów XXII edycji Konkursu - „Modernizacji Roku 2017” - szybko rośnie. Co ogromnie cieszy, wśród zgłoszonych modernizacji, rewitalizacji, przebudów i adaptacji, znalazły się bardzo różne inwestycje, zrealizowane w obiektach sportowych, mieszkalnych, kulturalnych, szkolnych, technicznych, a także drogowe i obejmujące tereny zielone, które w postaci zdjęć i artykułów prezentujemy na kolejnych stronach Rom-Domu.

WROCLAW

Miejska Biblioteka Publiczna - Filia 12
na Dworcu Głównym we Wrocławiu
- aranżacja wnętrza i wyposażenie

BOBOWA

Zmiana sposobu użytkowania poddasza nieużytkowego
na sale lekcyjne o pow. użytkowej 139,30 m² w budynku
Szkoły Muzycznej ul. Długoszowskich 3

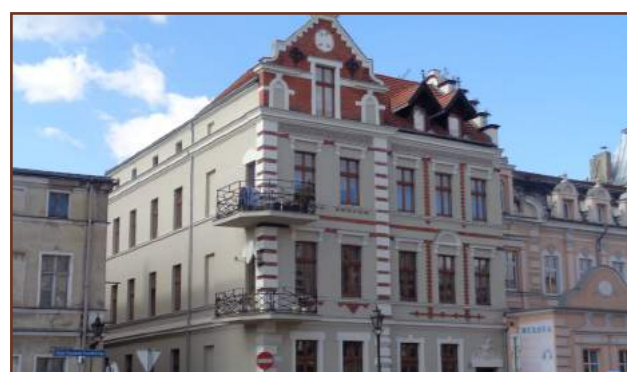
JÓZEFÓW

Miasteczko Ruchu Drogowego
przy ul. Wawerskiej

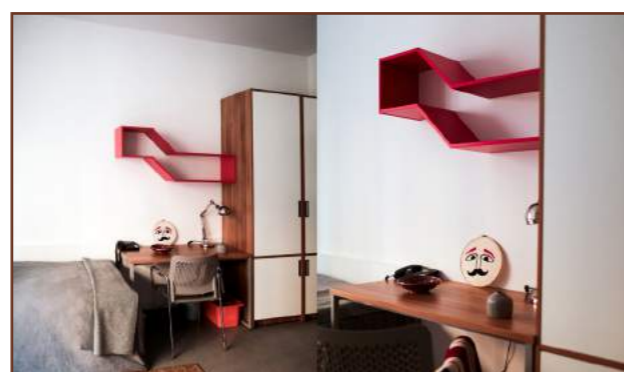
GDAŃSK

Wschodni przyczółek promu Wisłoujście, Gdańsk
zbieg ulic Jana Charpentiera i Roberta de Plelo

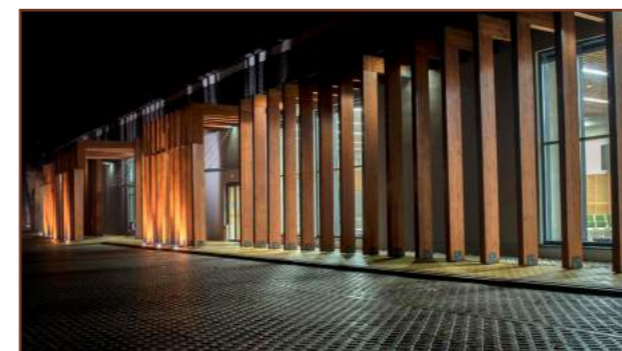
LESZNO

Rewaloryzacja budynku mieszkalnego
al. Zygmunta Krasińskiego 16

KATOWICE

Akademik Polonia ul. Kochanowskiego 3

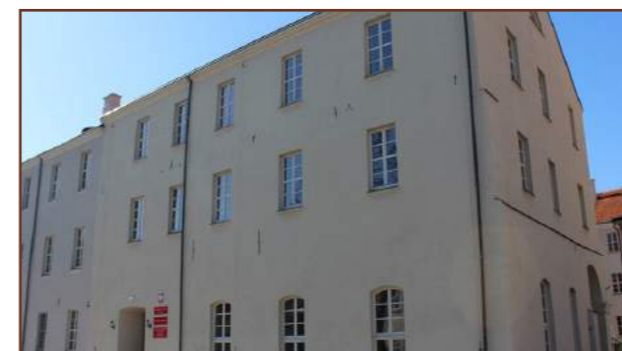
SĘKOCIN STARY

Centrum Konferencyjno-Wystawiennicze
ul. Braci Leśnej 3

Gmina DOBRZEŃ WIELKI oraz Miasto OPOLE

Budowa obwodnicy miejscowości Czarnowąs
- budowa obwodnicy w ciągu drogi wojewódzkiej nr 454

KALISZ

Skrzydło Wschodnie Starostwa Powiatowego
ul. Kolegialna 4

ŁOCHÓW

Pałac i Folwark

Wycieczka do czasów międzywojennych W Wejherowie człowiek cofa się w czasie

Zgłoszona do Konkursu Modernizacja Roku Sala Historyczna „Wejherowo okresu międzywojennego” to ekspozycja przedstawiająca historię miasta Wejherowa, w szczególnym okresie – odradzania się polskośći po 148 latach zaborów i powrotu Polski na mapę Europy. Sala zlokalizowana jest na parterze Ratusza Miejskiego, jednego z najstarszych zabytków Wejherowa - obecnie będącym siedzibą władz miasta Wejherowa.

Sala Historyczna przygotowana została w hołdzie Teodorowi Bolduanowi - burmistrzowi Wejherowa w latach 1934-39 oraz przedsiębiorcom, rzemieślnikom i organizacjom społecznym, które przyczyniły się do rozkwitu miasta Wejherowa w okresie międzywojennym. Jest to bogata ekspozycja, a klimat epoki został podkreślony efektami multimedialnymi.

W Sali Historycznej można obejrzeć m.in. multimedialny gabinet Teodora Bolduana, warsztat stolarski, Bank Polski z zabytkową kasą pancerną, zakład zegarmistrzowski, zakład fryzjerski „Rococo”, który powstał w Wejherowie w 1927 roku, a jego właścicielem był Jakub Hildebrandt. Jest także odtworzona kawiarnia, która mieściła się przy ul. Lęborskiej. To w niej Teodor Bolduana spotykał się z działaczami, bankowcami, właścicielami firm w celu omawiania ważnych dla miast spraw.

Głównym elementem Sali Historycznej jest gabinet burmistrza Teodora Bolduana. Burmistrza symbolizuje ubrany manekin, który prezentuje wypowiedź na temat miasta Wejherowa z okresu, kiedy urzędował w Ratuszu. Jeden z motywów tej wypowiedzi dotyczy budowy basenu, który był największą atrakcją miasta.

W okresie międzywojennym w Wejherowie funkcjonowały głównie rzemiosło i handel, na którym bazował przedwojenny rozwój miasta. Przykładowo Bank Polski (obecny PKO Bank Polski) dopiero się

rozвивał, a w Urzędzie Miejskim działał utworzony przez burmistrza Bolduana fundusz pożyczkowy, który przeznaczony był dla uboższej części społeczeństwa. Banki reprezentuje kasa i zabytkowy sejf. Okres międzywojennym, to rozwinięte rzemiosło branży drzewnej (w tym czasie na terenie miasta działały 4 tartaki), stolarstwo, dekarstwo oraz meblarstwo, bo z okolicznych lasów pozyskiwano bardzo dużo drewna. Działały też kuźnie, usługi ślusarskie, a także fryzjerstwo i krawiectwo. W izbie zaprezentowano m.in. oryginalny fragment salonu fryzjerskiego z 1927 roku, którego właścicielem był Jakub Hildebrandt, z rekwizytami przekazanymi przez Krzysztofa Hildebrandta, Józefa Kozakiewicza oraz Czesława Wojtala. W salonie tym działała również, znana nie tylko w Wejherowie, perukarnia bardzo mocno współpracująca z teatrami. Przedstawiono także oryginalny warsztat pracy zegarmistrza Edwina Klawittra. Powstał on dzięki przekazaniu przez właściciela warsztatu, jego córkę Aleksandrę Klawitter-Pohnke oraz przez rodzinę Błaskowskich oryginalnych mebli oraz narzędzi zegarmistrzowskich.

Przy scenie teatralnej znajdującej się w kawiarni, stoi zabytkowe pianino z drugiej połowy XIX wieku. Pianino jest instrumentem bardzo wysokiej klasy, pochodzącym od rodziny muzyków z Poznania. W izbie znajduje się także fotobudka nawiązująca do działalności przedwojennych fotografów. Można stanąć naprzeciwko obiektywu, wykonać sobie zdjęcie i wysłać je bezpłatnie pod dowolny adres elektroniczny.

Sala jest multimedialna z możliwością prezentacji automatycznej bądź sterowania fragmentami poszczególnych emisji. Przewodnicy, mając do dyspozycji dwa piloty, mogą zapalać światła bez potrzeby włączania kontaktów na ścianach, by reagować na oświetlenie docierające z zewnątrz. Drugi pilot uruchamia 20 minutowe multimedialne słuchowisko, podczas którego można posłuchać wypowiedzi burmistrza, zobaczyć pracę cukiernika i kelnerki na zapleczu kawiarni oraz usłyszeć dźwięki dochodzące z Placu Jakuba Wejhera, gdzie przed wojną funkcjonowało targowisko, rozmowę bankowców z klientami czy też delikatnie dochodzącą muzykę z kawiarni. Nad kawiarnią przygotowano przestrzeń, na której prezentowane są zdjęcia starego Wejherowa.

Sala Historyczna to prawdziwie magiczne miejsce. Wchodząc do niej ma się wrażenie, że cofnęliśmy się w czasie. Stojący za kasą bankier, fryzjer czeszący damę, witający gości Teodor Bolduan, goście w kawiarni i małe dziecko z „przyklejoną” do ekspozycji słodczy buźką tworzą atmosferę prawdziwego życia.

Sala Historyczna wzbudziła wielkie zainteresowanie nie tylko wśród mieszkańców Wejherowa, ale także pośród odwiedzających miasto gości i turystów. W okresie od jej otwarcia w dniu 20 maja 2017 r. do końca 2017 roku Salę odwiedziło prawie 5,5 tys. osób, a w pierwszych dwóch miesiącach 2018 r. już pół tysiąca zwiedzających. Zainteresowanie tą multimedialną wystawą pokazuje, że realizacja Sali Historycznej „Wejherowo okresu międzywojennego” jest wyjątkowo udanym przedsięwzięciem.

BOGUSŁAW SUWARA
SEKRETARZ WEJHEROWA

Lata trzydzieste XX wieku za kadencji Teodora Bolduana to okres, w którym powstaje port Gdynia, a powiat morski stanowi zaplecze administracyjne i handlowe, ze szpitalem, służbą zdrowia a także infrastrukturą kultury - z teatrem, trzema kinami i placówkami oświatowymi. To wszystko było w Wejherowie. Starsi ludzie, jadąc z Gdyni do Wejherowa mówili, że jadą do miasta. Trzeci okres rozwoju miasta, to lata od 1990 roku - do obecnych, czyli okres samorządu. To trwający wciąż dynamiczny i zrównoważony rozwój Wejherowa pod kierownictwem prezydenta Krzysztofa Hildebrandta.

Kolejna inwestycja w mieście To było dla Legnicy prawdziwe wyzwanie

Budowa drugiego etapu zbiorczej drogi południowej – od ul. Wojska Polskiego do al. Rzeczypospolitej z mostem na rzece Kaczawie zakończyła się 14 grudnia ubiegłego roku. Odcinek drogi od Jaworzyńskiej do Bielańskiej i Topolowej nosi nazwę Alei 100-lecia Odzyskania Niepodległości.

Zbiorcza droga południowa łączy część zachodnią ze wschodnią, dzięki przeprawie przez Kaczawę. Jej budowa rozpoczęła się już w 2003 roku. Wtedy ulica Grabskiego przez ul. Reja połączona została ze Złotoryjską. Powstała dwujezdniowa droga. Trzy lata później ulicę Grabskiego przebudowano na odcinku od Kościuszki do Wojska Polskiego. W ramach przebudowy ulicy Jaworzyńskiej w 2014 roku kontynuowano budowę zbiorczej drogi południowej w kierunku wschodnim. Sięgnęła ona poza skrzyżowanie z Jaworzyńską. To były pierwsze etapy budowy.

Etap drugi budowy tej drogi trwał dwadzieścia miesięcy, od marca 2016 roku do listopada roku 2017.

Pięcioprzęsłowy most na Kaczawie stanowił najtrudniejszy inżynierijnie i technologicznie obiekt tej inwestycji. Na podporach ułożono 64 belki. Te najdłuższe mają po 28 metrów długości i ważą po 30 ton każda. Przywieziono je z Łodzi, co było trudną operacją logistyczną. Do ich montażu wykorzystywany był jeden z największych dźwigów kołowych w tej części kraju.

Pozostaje jeszcze trzeci etap budowy drogi zbiorczej południowej. Droga zbiorcza będzie przedłużona od al. Rzeczypospolitej do

ul. Sikorskiego. Wybrano już pracownię, która wykona dokumentację projektową III etapu. Budowa zaplanowana jest na rok 2019.

Inwestycja kosztowała ok. 60 mln zł, a wykonała ją konsorcjum firm: Mosty – Łódź SA z Łodzi i Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowo-Inżynieryjnego z Torunia.

TADEUSZ KRZAKOWSKI,
PREZYDENT LEGNICY

Budowa największej przeprawy mostowej w mieście była ogromnym wyzwaniem dla Legnicy z kilku powodów. Po pierwsze, był to całkowicie dziewiczy teren, a nadto nigdy jeszcze nie realizowaliśmy budowy obiektu tak dużych rozmiarów. Słuchając opinii kierowców wydaje się, że największym plusem realizacji tej inwestycji jest to, że daliśmy mieszkańcom prawo wyboru – mogą wybrać tę trasę, by skrócić czas drogi do pracy lub zawozić dzieci do szkoły. Teraz mamy też coraz lepiej skomunikowane obszary inwestycyjne oraz dobry dostęp do terenów rekreacyjnych – jednych z najbardziej uczęszczanych miejsc spędzania czasu przez legniczan. Patrząc strategicznie, mamy coraz lepszą mobilność, a to chyba cel każdego włodarza zarządzającego dynamicznie rozwijającym się stutysięcznym miastem.

Z dala od wielkomiejskiego zgiełku Teren rekreacyjny nad zalewem

„Zagospodarowanie terenów rekreacyjnych nad zalewem Mrożyczka” było kluczową dla miasta Głowna inwestycją roku 2017. Miasto pozyskało na jej realizację ponad milionową dotację unijną.

W ramach tego projektu baza rekreacyjna Głowna wzbogaciła się o molo rekreacyjne z altaną widokową, pomosty cumownicze, rowery wodne w kształcie łabędzi, delfinów i samochodów, nowy plac zabaw, park linowy, altany grillowe oraz altany piknikowe, a także altanę taneczno-koncertową i ścieżkę rekreacyjno-edukacyjną.

Od połowy roku 2012 Głowno ukierunkowuje swój rozwój na „Rodzinną Re-Kreację” promując rodzinny, wielopokoleniowy, aktywny wypoczynek weekendowy. Powraca tym samym do przedwojennych tradycji, gdy w sezonie letnim na wypoczynek zjeżdżało tu nawet kilka tysięcy mieszkańców Łodzi. Czyny to jednak w zmodyfikowanej, przystającej do dzisiejszych realiów formie. Z uwagi na położenie Głowna w sąsiedztwie dogodnego szlaku komunikacyjnego: drogi krajowej Nr 14 (Łódź – Warszawa) oraz skrzyżowania autostrad A1 i A2 (10 km od węzła Stryków) oraz (15 km od węzła Łowicz), miasto adresuje swą ofertę rekreacyjną nie tylko do mieszkańców Aglomeracji Łódzkiej, ale także Warszawy i innych rejonów naszego kraju.

Mając na uwadze letniskową przeszłość i wciąż imponujący potencjał przyrodniczy miasta – obfitość wód i lasów, panujący tu specyficzny mikroklimat, wydmy śródlądowe, opracowano główną promocję miasta Głowna wyrażoną w hasle „Głowno Rodzinna Re-Kreacja”. W kalendarz imprez promocyjnych miasta na stałe wpisał się już cykl rodzinnych pikników tematycznych pod hasłem „Kreatywne Lato Rodzinne w Głownie” oraz cykl pikników rodzinnych propagujących m.in. zdrowy styl życia i rodzinne uprawianie sportu.

Dzięki nowemu zagospodarowaniu przestrzeni zgłoszonej do konkursu, Głowno przywraca swój przedwojenny letniskowy charakter i staje się dziś atrakcyjnym miejscem dla rodzinnego wypoczynku zarówno dla mieszkańców miasta, jak i turystów.

GRZEGORZ JANEK,
BURMISTRZ GŁOWNA:

Inwestycja ta jest kolejnym etapem budowania wizerunku Głowna jako miasta wielopokoleniowej, rodzinnej rekreacji – zgodnie z główną osią promocji oraz Strategią Miasta Głowna na lata 2014-2020. Głowno to doskonałe miejsce wypoczynku – zwłaszcza weekendowego – dla wielopokoleniowych rodzin z dziećmi, w otoczeniu natury, z dala od wielkomiejskiego zgiełku.

Do ślubnych ceremonii i nie tylko **Willa „Niespodzianka”**

Zbudowana w 1903 r. w stylu secesyjnym. Reprezentuje typ architektury podmiejskiej o cechach eklektycznych z wyraźnym secesyjnym detalem, wyróżniając się wśród lokalnych obiektów z tego okresu. I po wielu latach odzyskała swoją świetność.

Powstała jako dom letniskowy z okrągłą wieżyczką, w której znajdował się zbiornik z wodą, grawitacyjnie spływającą do kranów. Teren otoczony był ogrodzeniem z neogotycką bramą. Willę zaprojektował Józef Moszyński. Po wojnie budynek był użytkowany jako mieszkania kwaterunkowe. Willa została wpisana do Rejestru Zabytków pod numerem 947 w dniu 01.06.2010 r.

10 stycznia 2017 roku, Gmina Grodzisk Mazowiecki podpisała umowę na wykonanie rewaloryzacji willi. Stan techniczny budynku był silnie zdegradowany technicznie, a jego stan nie pozwalał na użytkowanie.

W ramach robót wyremontowany został sam budynek oraz zagospodarowany teren działki, na której jest zlokalizowana willa. Pojawi się tam nowa zieleń i nawierzchnie z płyt granitowych. Wybrane nasadzenia wokół zabytku pełnić będą funkcję proekologiczną.

GRZEGORZ BENEDYKCIŃSKI, BURMISTRZ GRODZISKA MAZOWIECKIEGO

Przyczyna, dla której Gmina Grodzisk Mazowiecki podjęła decyzję rewaloryzacji zabytkowej willi „Niespodzianka” jest bardzo prosta. Willa „Niespodzianka” to jeden z najcenniejszych obiektów architektonicznych w Grodzisku. Zbudowana została na początku XX wieku, wg projektu uznanego architekta epoki, a jednocześnie gospodarza willi – Józefa Moszyńskiego. On był też pomysłodawcą nazwy willi.

Korzyścią wynikającą z tej modernizacji jest przede wszystkim satysfakcja i radość mieszkańców, z faktu że potrafiłmy uratować jeden z najpiękniejszych zabytków Grodziska, cenny także dla historii Polski. Będzie on służył naszemu miastu, m.in. jako miejsce do zawierania ceremonii ślubnych. Ale nie tylko. We wnętrzach willi planujemy, m.in. utworzenie Grodziskiego Centrum Edukacji Plastycznej, z galerią sztuki i ośrodkiem edukacji twórczej.

Sanatorium nie przestaje inwestować **Restauracja Solinka**

Sanatorium Uzdrawiskowe „Przy Tężni” w październiku ubiegłego roku zakończyło kolejną inwestycję – restaurację. Nowo wybudowana jadalnia – restauracja stanowi kompleks z pozostałymi obiektami w pawilonie bazy żywieniowej.

Aby zapewnić komfort komunikacyjny osobom korzystającym z jadalni, wybudowano łącznik z restauracji do hallu istniejącego budynku głównego.

Restauracja Solinka oferuje wysoki standard świadczonych usług. Posiłki dla kuracjuszy przygotowane są w formie bufetu szwedzkiego, dzięki czemu każdy może zjeść to, na co ma ochotę w preferowanej ilości. Restauracja – jadalnia posiada bardzo bogate menu, w którym znajdują się dania, których receptury zostały sporządzone pod nadzorem dietetyka. Każdy w ofercie znajdzie coś dla siebie, gdyż posiłki przygotowane są w na bazie świeżych produktów sezonowych. Warzywa i owoce posiadają doskonałą jakość, szczególnie uwagę zwracamy aby były z ekologicznych źródeł. Restauracja oprócz swojej podstawowej funkcji jest również miejscem, w którym organizowane są różnego rodzaju bankiety, jubileusze oraz imprezy okolicznościowe.

Sanatorium Uzdrawiskowe „Przy Tężni” im. dr Józefa Krzymińskiego w Inowrocławiu prowadzi działalność od ponad 60 lat. Obiekt położony jest w samym środku malowniczego Parku Solankowego z widokiem na Tężnię Solankową.

Niezwykle dynamiczny rozwój sprawia, że Sanatorium Uzdrawiskowe „Przy Tężni” jest jednym z najlepiej rozwijających się ośrodków rehabilitacyjnych na Kujawach. Nowoczesna i doskonale wyposażona baza zabiegowa umiejscowiona w jednym budynku co sprawia, że zakres świadczonych usług dalece wybiega ponad standardowe. O dobre samopoczucie oraz poprawę stanu zdrowia naszych gości każdego dnia dba wykwalifikowany personel przy udziale szerokiej gamy zabiegów leczniczych, rehabilitacyjnych i odnowy biologicznej.

Pobyt w Sanatorium Uzdrawiskowym „Przy Tężni” łączy w sobie wypoczynek z możliwością specjalistycznego leczenia różnorodnych schorzeń.

ADAM SKOWROŃSKI DYREKTOR SANATORIUM UZDRAWISKOWEGO „PRZY TĘŻNI”

Sala jest urządzone w nowoczesnym stylu, jest bardzo przestronna przez co bez problemu mogą się po niej poruszać osoby niepełnosprawne, a w szczególności te na wózkach inwalidzkich. Podczas posiłku, osoby przebywające w restauracji mogą delektować się widokiem na Park oraz Tężnię Solankową.

Nie była tak piękna nawet 200 lat temu Siedziba nadleśnictwa jak z bajki

Nadleśnictwo w Koszęcinie ma obecnie bodaj jedną z najpiękniejszych siedzib. Wpisany do rejestru zabytków obiekt doczekał się modernizacji. Mało tego! Modernizacji wspaniałej.

- Podstawą do podjęcia decyzji o wdrożeniu inwestycji pn. „Przebudowa budynku Nadleśnictwa w Koszęcinie wraz z robotami towarzyszącymi” do realizacji były w pierwszej kolejności wyniki przeglądu stanu technicznego budynku, w wyniku którego ujawniono niezadowalający stan techniczny drewnianych elementów więźby dachowej oraz stropu - mówi nadleśniczy Adam Chudzik - Przeciekła na skutek rozległej korozji istniejącego pokrycia dachu z blachy ocynkowanej. Uszkodzona była także elewacja i ściany zewnętrzne. W złym stanie technicznym była drewniana stolarka okienna i drzwi zewnętrznych. Modernizacji wymagał też przestarzały system ogrzewania obiektu. Kocioł funkcjonował w budynku od 1996 roku.

W dalszej kolejności dokonano analizy stanu technicznego i potrzeby utrzymania pozostałych zabudowań i poprawy funkcjonalności całej posesji. Ustalenia te oraz dokonana analiza opłacalności inwestycji, jak również inne czynniki nieekonomiczne takie jak, pozytywny wizerunek Lasów Państwowych, lokalny odbiór społeczny oraz fakt, że mamy do czynienia z budynkiem zabytkowym, podlegającym ustawowemu obowiązkowi właścicielskiemu wskazanemu w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. - o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wpłynęły na ostateczne podjęcie decyzji o przebudowie zabytkowego budynku siedziby nadleśnictwa jako inwestycji na wskroś zasadnej

- Efektem przeprowadzonych prac jest, między innymi, znacząca poprawa funkcjonalności obiektu oraz warunków pracy w pomieszczeniach biurowych, w tym również uzyskanie dodatkowej powierzchni użytkowej na poddaszu oraz przestrzeni edukacyjno wystawienniczej w piwnicach budynku - mówi Adam Chudzik. - Budynek został optymalnie dostosowany do potrzeb działalności związanej z administrowaniem gospodarką leśną. Dzięki zastosowaniu pomp ciepła jako źródła ogrzewania ciepłej wody udało się także radykalnie zmniejszyć emisję CO² i obniżyć koszty utrzymania obiektu. Na zmniejszenie kosztów wpłynęła również zmiana systemu oświetleniowego na lampy LED.

T jednak nie wszystkie korzyści. Polepszeniu uległy warunki obsługi interesantów. Zwiększona została liczba miejsc parkingowych, a obiekt został dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych.

- Przeprowadzona modernizacja ma wpływ na pozytywny wizerunek Lasów Państwowych postrzeganych m.in. jako odpowiedzialny gospodarz obiektów zabytkowych dla zachowanie dziedzictwa kulturowego - dodaje nadleśniczy Adam Chudzik. - Oczywiście istotnym elementem związanym z ekologicznymi korzyściami, szczególnie w dzisiejszych czasach jest promocja nowoczesnych i alternatywnych systemów ogrzewania i oświetlenia istotnie zmniejszających niekorzystny wpływ na środowisko.

Budynek wzniesiony w roku 1810 roku za sprawą właściciela majątku Koszęcin, którym był wówczas Fryderyk Ludwik książę zuHohenlohe-Ingelfingen ze Sławęcic, pruski generał wywodzący się z magnackiego rodu Hohenlohe z Ingelfingen z Bawarii. Obiekt w stylu klasycystycznym zbudowano w oparciu o projekt niemieckiego architekta Fryderyka Wilhelma DEGNERA, nawiązując wyglądem do pałacu będącego, siedzibą rodową ówczesnych właścicieli Koszęcina, znajdującego się w położonym naprzeciwko rozległym parku w stylu angielskim. Zbudowany z cegły, na planie prostokąta z dobudowanymi w okresie późniejszym skrzydłami od strony podwórza, dach kryty dachówką z niewielkimi lukarnami. Elewacja frontowa (od ul. Sobieskiego) jedenastoosiowa z portykiem wspartym na czterech kolumnach, zwieńczonych trójkątnym przyczółkiem, natomiast elewacja zachodnia (od ul. Ligonía) tworzy portal flankowany z dwiema kolumnami, nad którymi niegdyś widniał herb rodu Hohenlohe. W obszernych piwnicach widoczne dobrze zachowane oryginalne ceglane sklepienia łukowe. Budynek przeznaczony na siedzibę Zarządu Dóbr Książęcych, które obejmowały na początku XIX w. około 26 tys. ha, gruntów, z czego około połowy stanowiły lasy. Mieścił się tam również utworzony specjalnie do nadzorowania lasów i łowiectwa Książęcy Urząd Leśny, który funkcjonował do stycznia 1945 roku.

Po zakończeniu działań wojennych budynek zostaje przejęty przez tworzącą się polską administrację leśną i zaadoptowany na mieszkania pracownicze. W latach 1951-1956 mieści się tutaj siedziba tzw. Małego Rejonu Lasów Państwowych, po którego likwidacji pod koniec 1956 roku budynek staje się siedzibą Nadleśnictwa Koszęcin. W roku 1960 siedziba nadleśnictwa uzyskuje status zabytku, poprzez wpis do rejestru zabytków. Na początku lat 60-tych XX w. zmieniono istniejące pokrycie dachowe na eternit falisty, zmieniając je później na ocynkowaną płaską, układaną w tzw. rąbek stojący. Kilkaście lat później dokonano wymiany stolarki okiennej we wszystkich pomieszczeniach parteru. W roku 2003 przeprowadzono remont pomieszczeń biurowych, poprzez ich częściową przebudowę (m.in. obniżono sufity) oraz odnowiono elewację zewnętrzną.

Nadleśniczy Adam Chudzik

Mieszkańcy chcieli, więc mają Boisko-lodowisko powstało w Ostrowi Mazowieckiej

Jesienią 2017 roku w Ostrowi Mazowieckiej otwarty został nowy obiekt rekreacyjno-sportowy przy ul. Trębickiego. Jego wielofunkcyjna nawierzchnia służy zimą jako lodowisko, zaś latem jako boisko do gier zespołowych i indywidualnych.

Obiekt jest zadaszony i wykonany z konstrukcji stalowej. Teren wokół niego został zagospodarowany, powstały miejsca parkingowe i chodniki. Nowe boisko jest częścią Centrum Kultury i Rekreacji „Za Stawem” i kolejnym miejscem do aktywnego spędzania czasu wolnego.

Inwestycja trwała dwa lata i podzielona była na dwa etapy. Najpierw wykonano fundamenty i zadaszenie, a następnie zainstalowano wielofunkcyjną nawierzchnię. Inwestorem jest Miasto Ostrowi Mazowiecka. Przetargi na realizację poszczególnych etapów wygrały firmy: SPORT HALLS s.c. M. Adamczak, R. Ślaba z Wrocławia oraz Konsorcjum Wykonawców: LODOWISKA – Hanna Starzyk z Nowego Miasta i WM International sp. z o.o.z Krakowa. Jednak udział w realizacji tego przedsięwzięcia miała też lokalna firma ROLSTAL Pawłowski, dostarczająca wykonawcy elementy konstrukcji stalowej.

JERZY BAUER,
BURMISTRZ
OSTRÓW MAZOWIECKA

Mieszkańcy Ostrowi Mazowieckiej wielokrotnie sygnalizowali potrzebę budowy lodowiska. Postanowiliśmy wyjść naprzeciw tym oczekiwaniom. Teren na którym wybudowaliśmy obiekt, to miejsce przeznaczone od wielu lat pod rozwój bazy sportowo-rekreacyjnej. Uznaliśmy, że budując wielofunkcyjny obiekt stworzymy miejsce, które będzie żyło cały rok. Obiekt oddaliśmy do użytku jesienią ubiegłego roku. Przeprowadziliśmy prezentację kilku dyscyplin sportowych, by pokazać jego wielofunkcyjność. Na boisku przez cały okres wiosenno-letni można rozgrywać mecze koszykówki, piłki nożnej czy tenisa ziemnego. Kiedy spadają temperatury boisko przekształcamy w lodowisko. Po kilku miesiącach funkcjonowania obiektu nie mamy wątpliwości, że była to trafiona inwestycja. W okresie zimowym z lodowiska skorzystało ponad 20 tysięcy osób. To imponująca liczba, zważywszy, że miasto liczy około 23 tysiące mieszkańców. Przed nami sezon letni i czas funkcjonowania obiektu jako boiska. W czerwcu planujemy na obiekcie rozegranie zawodów w koszykówce 3x3, będących częścią ogólnopolskich rozgrywek. Imprezę organizujemy wspólnie z Polskim Związkiem Koszykówki. Obiekt został zbudowany, aby służyć mieszkańcom. Jego zarządcą jest Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji, który najlepiej rozpoznaje potrzeby mieszkańców w sferze ich aktywności fizycznej.

Standard z wyższej półki Dom Studencki „Hanka”

Dom Studencki „Hanka”, to ważne miejsce w życiu studenckim Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza i Miasta Poznania. To obiekt „kultowy”, który powstał w latach 1925 – 1929. W tym roku zakończyła się jego kompleksowa przebudowa.

Zaprojektowany został przez architekta Rogera Ślawnickiego jako zaplecze socjalne dla studentów i kadry naukowej ówczesnego Uniwersytetu Poznańskiego. Oddany do użytku początkowo jako hotel dla gości PeWuKi (Powszechnej Wystawy Krajowej, 1929 r.), charakteryzuje się klasycznymi formami architektonicznymi. Budynek jest obiektem zabytkowym indywidualnie wpisanym do rejestru zabytków pod numerem A 255 decyzją z dnia 22 października 1984 roku.

Od lat wymagał odrestaurowania. We wrześniu 2013 roku zgodnie z decyzją JM Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza Prof. dr hab. Bronisława Marciniaka ogłoszono konkurs na opracowanie projektu architektonicznego generalnego remontu Domu Studenckiego „Hanka” w Poznaniu przy Al. Niepodległości 26 wraz z zagospodarowaniem otoczenia budynku.

Łączna powierzchnia terenu objętego opracowaniem konkursowym wynosi 7059 mkw.

W wyniku rozstrzygniętego dnia 30 stycznia 2014 r. konkursu prawo do wykonania dokumentacji projektowej uzyskała pracownia projektowa IRON TOWER INVESTMENT Paweł Wieczorkiewicz S.K. ul. Mostowa 11/4, 61-854 Poznań. Opracowanie pełnobrazowego projektu budowlanego i wykonawczego generalnego remontu Domu Studenckiego „Hanka” wraz z zagospodarowaniem terenu zostało ukończone w 2015 roku.

Opracowana dokumentacja projektowa określała rozwiązania funkcjonalne budynku z uwzględnieniem założeń i powiązań technologicznych dla poszczególnych celów jego przeznaczenia, rozwiązań konstrukcyjnych, niezbędnych instalacji oraz uwarunkowania lokalizacyjne, warunki realizacyjne i ekonomiczne. Jednocześnie była zgodna z ustaleniami merytorycznymi Regulaminu Konkursu, wytycznymi Miejskiego Konserwatora Zabytków oraz Inwestora.

Budynek Domu Studenckiego „Hanka” nadal miał spełniać swoją dotychczasową funkcję mieszkalną z przeznaczeniem dla studentów UAM i dla gości zewnętrznych.

Opracowany projekt uwzględniał rozwiązania przestrzeni wielofunkcyjnych na parterze. Ponadto w budynku zaprojektowano stołówkę studencką oraz pomieszczenia rekreacyjno-sportowe i administracyjne. Część mieszkalna dla studentów zaprojektowana została zgodnie z obowiązującymi standardami (pokoje jedno-

i dwu- osobowe z łazienkami i typu studio). Obiekt został również dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych.

„Hanka”, to budynek czteroskrzydłowy, zamknięty w obrysie prostokąta o przedłużonych skrzydłach: południowym i północnym, o sześciu kondygnacjach nadziemnych oraz jednej kondygnacji podziemnej.

Pod koniec 2015 roku ogłoszono przetarg nieograniczony na wybór wykonawcy robót etapu I. W wyniku rozstrzygnięcia przetargu generalnym wykonawcą została Spółka Akcyjna SKANSKA z siedzibą w Warszawie przy ul. Gen. Józefa Zajączka 9.

Rozpoczęcie robót budowlanych nastąpiło zgodnie z zawartą umową tj. 21 marca 2016 r. Zakończenie realizacji inwestycji etapu I – 15 stycznia 2018 r.

Inwestycja obejmowała przebudowę wszystkich kondygnacji budynku Domu Studenckiego „Hanka”. Wokół budynku znalazła się odpowiednia infrastruktura drogowo-parkingowa i dojścia piesze, dostosowane do prawidłowego funkcjonowania całego obiektu, uwzględniające maksymalne ograniczenie uciążliwości dla środowiska, w którym będzie funkcjonować.

Na terenie inwestycji powstało również zadaszanie dla postoju rowerów. Zmianie uległa lokalizacja czepni terenowej oraz przebudowana została część ogrodzenia od strony północnej.

W efekcie remontu uzyskano 200 miejsc w pokojach jednoosobowych – 106 pokoi (w tym 4 z przystosowaniem dla osób niepełnosprawnych); dwuosobowych – 47 pokoi.

Wszystkie lokale mieszkalne posiadają indywidualne łazienki z WC wyposażone w prysznic.

Nowa siedziba pogotowia ratunkowego Siedziba na zdrowie

Budynek siedziby Samodzielnego Publicznego Pogotowia Ratunkowego i Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Pruszczu Gdańskim przy ulicy Raciborskiego, został wybudowany na przełomie lat 2016/2017. Nowa siedziba pogotowia powstała na działkach przekazanych Powiatowi Gdańskiemu przez Agencję Nieruchomości Skarbu Państwa i Miasto Pruszcz Gdański.

To budynek wolnostojący, dwukondygnacyjny częściowo podpiwniczony, w kształcie litery „L”, podzielony funkcjonalnie na dwa skrzydła: wschodnie przeznaczone dla siedziby Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie oraz zachodnie przeznaczone dla siedziby Samodzielnego Powiatowego Pogotowia Ratunkowego.

Przed budynkiem od strony ulicy Raciborskiego wykonano parking dla samochodów osobowych, stojaki na rowery, dodatkowo w budynku w piwnicy wykonano 3 stanowiska dla karetek pogotowia i 2 miejsca postojowe dla samochodów osobowych, co daje łącznie 50 miejsc postojowych + zadaszony podjazd dla karetek.

Budynek wyposażony został w instalację wentylacji mechanicznej, monitoring, system oddymiania, system alarmowy.

STEFAN SKONIECZNY,
STAROSTA

Konieczność budowy nowej siedziby Samodzielnego Powiatowego Pogotowia Ratunkowego oraz Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie wynikała z poprawy warunków pracy i zwiększenia dostępności placówek dla mieszkańców powiatu. Dotychczasowe siedziby dwóch jednostek powiatu mieściły się w budynku Starostwa Powiatowego w Pruszczu Gdańskim przy ul. Wojska Polskiego 16, gdzie z braku dodatkowych pomieszczeń nie były przystosowane do świadczenia tego typu usług. Pomieszczenia niedostosowane do osób niepełnosprawnych i matek z wózkami to kilka z wielu niedogodności z którymi borykał się dotychczas. W międzyczasie pojawiło się kilka pomysłów na rozwiązanie tego problemu w tym m.in. dostosowanie budynku byłego internatu w ZSOiO w Pruszczu Gdańskim dla SPPR, ale ostatecznie zdecydowaliśmy o budowie nowego, nowoczesnego budynku z dogodniejszym dostępem dla mieszkańców naszego powiatu. I to był strzał w dziesiątkę. Budowa wspólnej siedziby SPPR i PCPR rozwiązała problemy obu placówek. Miejsce jest dobrze skomunikowane, co jest istotne i dla pacjentów przyjeżdżających samodzielnie po poradę jak i karetek pogotowia. Nowa lokalizacja i pomieszczenia wewnątrz budynku dają możliwości przyszłościowego rozwoju pogotowia. Poprawiły się warunki pracy pracownikom a klienci mają znacznie wygodniej, bo obiekt jest przystosowany również dla osób niepełnosprawnych. W obecnej siedzibie znajduje się również Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności. Spotkania terapeutyczne z psychologami nie odbywają się już w ciasnych pomieszczeniach biurowych lecz w osobnej sali. Wyodrębniony został również osobny pokój dla spotkań biologicznych rodziców ze swoimi dziećmi, które przebywają w rodzinach zastępczych. W budynku wydzielono również pomieszczenie przeznaczone na archiwum Starostwa Powiatowego. Przed obiektem znajduje się również duży darmowy parking dla pracowników i klientów, co również podnosi komfort korzystania z usług placówek.

Basen doczekał się remontu Jeśli pływać, to w Oświęcimiu

Basen w Oświęcimiu wybudowany z początkiem lat 70. to już nie ten sam obiekt. Niedawno przeszedł całkowitą przemianę, dzięki której możliwa jest organizacja imprez pływackich na międzynarodową skalę.

Investycja kosztowała 53 miliony złotych, a jej realizacją zajął się prawdziwy ekspert w dziedzinie tego rodzaju obiektów - Bielskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego. Poza oświęcimską pływalnią firma ma na swoim koncie krytą i odkrytą pływalnię w Bielsku - Białej oraz baseny w), Szczyrku, Pawłowicach, Miedznej, Tychach, Czechowicach-Dziedzicach, Goczałkowicach, Ustroniu Morskim, Strzelcach Opolskich.

TOMASZ KONOPSKI,
ARCHITEKTONICZNE
BIURO PROJEKTOWE
KONOPSKI & KONOPSKI

Zlecenie na przeprojektowanie obiektu otrzymaliśmy w wyniku wygranego ogólnopolskiego, otwartego przetargu projektowego we wrześniu 2012 roku. Zgodnie z podpisaną umową projekt realizowało konsorcjum mojego biura wraz z innym biurem projektowym również z Kalisza Lokum Sp.k. Realizacja dokumentacji następowała na podstawie załączonej do przetargu koncepcji projektowej biura projektowego Pion z Łodzi. Przebudowywany budynek to ciekawy obiekt. Powstał na początku lat siedemdziesiątych XX w. i był pierwszym w Polsce krytą pływalnią o niecce basenu o długości 50 m, czyli tzw. basenem olimpijskim (dystans 50 m, na jakim mogą się odbywać zawody pływackie rangi międzynarodowej). Jak na tego typu obiekt basen posiada nietypową nieckę o zróżnicowanej głębokości od 2,6 m do 4,1 m głębokości. Obecnie projektowane baseny olimpijskie mają głębokość zaledwie

od 0,9 m do 1,8 m. Pierwotnie niecka basenu miała pełnić rolę wielofunkcyjnego obiektu od zawodów pływackich, skoki do wody po balet wodny, stąd tak duże głębokości. Niecka basenu wyposażona była w reflektory podwodne do oświetlania tańczących w balecie zawodniczek. Posiadała również dwa okienka umożliwiające filmowanie tych imprez. Jako ciekawostka - przez takie okienko nakręcono kadry do serialu „Daleko od szosy” ze scenami na basenie z udziałem Leszka i Ani, bohaterami filmu.

Od czasu powstania budynku, basen doczekał się tylko jednego remontu pod koniec lat 90 tych. Obiekt wymagał solidnego przeprojektowania. Począwszy od elementów konstrukcyjnych, a zakończywszy na wszystkich instalacjach i zagospodarowaniu terenu wokół.

Priorytetem było przywrócenie rangi obiektowi umożliwiającej przeprowadzenie zawodów sportowych i ściągnięcie na treningi czołowych zawodników. Przeprojektowaliśmy nieckę basenu 50 m tak, aby stała się jeszcze bardziej uniwersalna poprzez zamontowanie przegrody dzielącej basen na dwie długości. Umożliwia to prowadzenie treningów na dystansie 25 m. Przegroda jest podzielona niesymetrycznie – dwa pola mogą być otwarte i umożliwić pływakom trenowanie w tym samym czasie na dłuższym dystansie. Jak do tej pory jest to jedyna tak duża automatycznie unoszona przegroda w Polsce. Za pomocą jednego przycisku mamy dwa baseny. Południowa największa ściana została zaprojektowana i wykonana ze specjalnego pakietu szklanego. Dzięki takiemu rozwiązaniu wpadające do wnętrza światło nie odbija się od falującego lustra wody i nie wywołuje niepotrzebnych odbłyśków. Co poprawia komfort zawodnikom w czasie treningów, czy zawodów sportowych. Do całości obiektu doprojektowaliśmy drugi basen o dł. 25 m tzw. rozgrzewkowy. Jest to sześciotorowy, pełnowymiarowy basen. Na co dzień, kiedy nie ma zawodów basen jest użytkowany do nauki pływania i organizowania różnych ćwiczeń sportowych, zwłaszcza, że jego dno podnosi się z głębokości 1,7 m do zupełnego zera i można po nim przejść „suchą nogą”. Całość uzupełniają mniejsze baseny i zjeżdżalnie dla osób, które chcą spędzić czas w wodzie niekoniecznie umiejąc pływać. Dodatkowo zaprojektowaliśmy centrum SPA, z którego można podziwiać atrakcje basenów leżąc na „słonecznej łące”. W podbaseniu, które wcześniej musiało pomieścić całą technologię uzdatniania wody basenowej, dzisiaj można rozwijać sylwetkę na siłowni dokonując pomiarów wzrostu w specjalnym lustrze, rozwijając talent baletowy, czy też po prostu wyżyć się pod czas squasha.

Dla tak dużego obiektu zaprojektowano specjalny system monitorujący zużycie wody. Dla przykładu zarządca obiektu sam może z jednego pomieszczenia sterować ilością wody w poszczególnych kranach, każda awaria jest sygnalizowana i nie dochodzi do takiej sytuacji, że ktoś zapomni zakręcić kranu, czy uszczelka zacznie przepuszczać wodę.

Po takim solidnym remoncie obiekt może gościć zawodników rangi światowej, a inwestor będzie zadowolony z comiesięcznych rachunków za zużyte media.

JANUSZ CHWIERUT,
PREZYDENT OŚWIĘCIMIA

– Kryta pływalnia w Oświęcimiu o wymiarach olimpijskich została wybudowana w 1972 roku. Na oświęcimskim obiekcie trenowali pływacy, organizowane były różne zawody, a dzieci uczyły się pływać. Oświęcim ma wielkie tradycje i osiągnięcia pływackie. Przez 45 lat systemy instalacji i urządzeń technicznych, a także niecki dużego basenu zostały mocno wyeksploatowane. Ryzyko, że dojdzie do awarii i trzeba będzie w ogóle zamknąć pływalnię było coraz większe. Doraźne prace nie wystarczały. Pływalnia wymagała pilnego doinwestowania i dostosowania do obecnych standardów, czego oczekiwali od nas zarówno mieszkańcy, jak i pływacy. Zaczęliśmy więc przygotowania do jej przebudowy, najpierw opracowując dokumentację projektową wraz z pozwoleniem, a potem rozpoczynając starania o pieniądze z Ministerstwa Sportu i Turystyki. W 2014 roku na inwestycję, która kosztowała 53 mln zł pozyskaliśmy z ministerstwa 22 mln zł dotacji. To największa inwestycja w mieście zrealizowana przez lokalny samorząd. Znacznie poprawiła standard pływania wyczynowego, z którego Oświęcim słynie. Na obiekcie znów trenują pływacy, najmłodszy uczyć się pływać. Oświęcimską pływalnia zyskała też odpowiednie warunki do organizacji zawodów pływackich rangi krajowej i międzynarodowej. W trakcie otwarcia rozegrano zawody Grand Prix Polski w pływaniu. Mieszkańcom zapewniliśmy wiele atrakcji w części rekreacyjnej, gdzie obok dużej 50-metrowej niecki, mając do dyspozycji nowy 25-metrowy basen, strefę saun, zjeżdżalnie zewnętrzne oraz strefę fitness z dobrze wyposażoną siłownią i miejscem na grę w squasha. Na pływalni dodatkowo zatrudnienie znalazło blisko 50 osób. Oświęcimską pływalnia to obiekt na miarę XXI w, który stał się wizytówką naszego miasta.

To największa inwestycja w mieście zrealizowana przez lokalny samorząd

Za pomocą jednego przycisku mamy dwa baseny

Ocieplili wizerunek Od kotłowni do reprezentacyjnej siedziby

Siedziba Zabrzeńskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej to już nie to samo, co kiedyś. Obecnie niczym już nie przypomina dawnego obiektu. Dziś na budynek, chce się patrzeć i chce się w nim przebywać. To doskonały przykład tchnięcia nowego życia w bardzo nieciekawym obiekcie.

Tym bardziej, że obecna siedziba Zabrzeńskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej pierwotnie była po prostu budynkiem kotłowni. W roku 1976 został on zaadaptowany na potrzeby budynku biurowego. Okres eksploatacji wpłynął na duży stopień zużycia zewnętrznych i wewnętrznych elementów wykończeniowych budynku oraz wewnętrznej infrastruktury technicznej obiektu. Na dodatek budynek nie spełniał wymagań dotyczących izolacji termicznej ścian zewnętrznych i stropu. W celu zmiany estetyki budynku jak również mając na celu poprawę jakości energetycznej budynku podjęte zostały działania mające na celu kompleksową modernizację budynku dyrekcji ZPEC Sp. z o.o.

LESŁAW ZŁOTOROWICZ,
PREZES ZARZĄDU
ZABRZAŃSKIEGO
PRZEDSIĘBIORSTWA
ENERGETYKI CIEPLNEJ

Korzyści płynące z realizacji tego zadania to głównie oszczędność w zapotrzebowaniu na ciepło, oszczędności energii elektrycznej (zmiana oświetlenia, nowoczesne urządzenia klimatyzacji) a przede wszystkim przyjazność dla potrzeb i oczekiwań kontrahentów oraz korzystna zmiana wyglądu budynku.

Kierowcy już nie narzekają Rondo dla wygody i bezpieczeństwa

W Płocku kierowcom znacznie poprawiły się warunki drogowe. Zbudowano skrzyżowanie o ruchu okrężnym drogi powiatowej nr 5205W Płock – gr. miasta – Draganie – Proboszczewice z drogą powiatową nr 2908W Srebrna – Draganie wraz z drogą gminną.

To bardzo ważna inwestycja celu publicznego, która zapewnia zwiększenie płynności ruchu oraz poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego. Zadanie było dość trudne, ponieważ zakładało budowę skrzyżowania o ruchu okrężnym dwóch dróg powiatowych nr 5205W oraz nr 2908W z drogą gminną nr 291310W o zakładanych parametrach użytkowych i technicznych, wykonanie budowy zatok autobusowych oraz chodników z azylami na przejściach dla pieszych, poszerzenie nawierzchni jezdni na dojazdach do ronda wzmocnienie nawierzchni poboczy, wprowadzenie oznakowania poziomego w powiązaniu z oznakowaniem pionowym oraz montaż oświetlenia, które także korzystnie wpłynęło na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Wykonawcą było Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o. o. w Lipnie.

FOT.

Wykonanie ronda w tej lokalizacji zwiększyło przepustowość skrzyżowania podnosząc bezpieczeństwo jazdy - mówi dyrektor Marcin Błaszczak z Zarządu Dróg Powiatowych w Płocku.

Zakres inwestycji:

- rozbiórka istniejącej nawierzchni jezdni,
- poszerzenie jezdni do 6 m szerokości i wzmocnienie konstrukcji drogi,
- wykonanie nowych warstw konstrukcyjnych drogi,
- umocnienie poboczy kruszywem łamanym 0/31,5 mm gr. 15 cm
- przebudowa i rozbudowa przepustów pod koroną drogi,
- budowa zatok autobusowych,
- budowa nowych przepustów,
- odwodnienie drogi powierzchniowej wraz z elementami umocnień,
- budowa skrzyżowania o ruchu okrężnym,
- budowa, przebudowa zjazdów indywidualnych i publicznych,
- budowa chodników,
- przebudowa i zabezpieczenie urządzeń obcych kolidujących z budowaną drogą w tym sieci wodociągowej, telekomunikacyjnej,
- przebudowa oświetlenia,
- wprowadzenie oznakowania poziomego i pionowego, wycinka drzew kolidujących z przebiegiem drogi.

Wykonanie ronda w tej lokalizacji zwiększyło przepustowość skrzyżowania podnosząc bezpieczeństwo jazdy - mówi dyrektor Marcin Błaszczak z Zarządu Dróg Powiatowych w Płocku.

Świdnica inwestuje w sport Gotowi na światowe imprezy

W Świdnicy zmodernizowano halę lodowiska i pomieszczeń zaplecza Świdnickiego Ośrodka Sportu i Rekreacji przy ul. Śląskiej.

Lodowisko wraz z odkrytym basenem, stadionem, boiskami piłkarskimi, kortami tenisowymi, boiskami do sportów plażowych oraz domem wycieczkowym z polem kempingowym wchodzi w skład kompleksu Świdnickiego Ośrodka Sportu i Rekreacji.

Po zakończonym w 2017 roku remoncie lodowisko zyskało funkcję hali sportowo - widowiskowej. Otoczona bandami arena o wymiarach 60x30 metrów przystosowana jest zarówno do rekreacyjnej jazdy na łyżwach jak również zawodów sportowych na lodzie (hokej, jazda figurą, curling, itp.). Poza sezonem zimowym jest możliwość rozłożenia specjalnej nawierzchni i adaptacji areny na rolkowisko.

Dodatkowymi atutami obiektu są trybuny zdolne zmieścić 750 widzów, oświetlenie o mocy 1200 luxów, doskonała akustyka, zaplecze techniczne oraz pomieszczenia na szatnie i garderoby. Bezpośrednio przy lodowisku jest także parking.

- Zimą obiekt pełni rolę sztucznego lodowiska, które jest wykorzystywane przez mieszkańców Świdnicy, jak również z regionu wałbrzyskiego i Kotliny Kłodzkiej - mówi Andrzej Nowak, dyrektor Wydziału Inwestycji Urzędu Miejskiego Świdnicy. - Dzięki modernizacji, obiekt może być wykorzystywany również w okresie letnim jako arena do sportów wrotkarskich, jak również dla mieszkańców do codziennej rekreacji związanej z tymi sportami. Przeprowadzona modernizacja obejmowała wykonanie wentylacji mechanicznej, nowego oświetlenia, nagłośnienia, poprawiono w znaczący sposób akustykę hali, remont pomieszczeń szatni i sanitariatów oraz zaplecza budynku.

- Budynek dzięki przebudowie strefy wejścia i elewacji zyskał nowy atrakcyjny wygląd - chwali Beata Moskal - Staniowska, prezydent Świdnicy. - Dzięki przeprowadzonej modernizacji obiekt był areną The World Games 2017, na której odbywały się zawody w jeździe figurkowej na wrotkach i hokeju na rolkach. Odbył się również finał Mistrzostw Polski w hokeju na rolkach. Modernizacja umożliwiła przeprowadzenie zawodów międzynarodowych z możliwością transmisji telewizyjnej na światowym poziomie.

Takie były oczekiwania mieszkańców Były biura jest przedszkole. I to jakie!

Dzielnica Targówek w Warszawie doczekała się nowego przedszkola. Władze dzielnicy kupiły budynek biurowy i zaadaptowały go na nowoczesne przedszkole.

Budynek przedszkola nr 432 przy ulicy Kunieckiej 8, murowany z żelbetowymi elementami stropów był już w złym stanie technicznym. Wcześniej też nie był przedszkolem, tylko budynkiem biurowym. O skali modernizacji świadczy już choćby kwota, jaką przeznaczono na remont - 7 673 599 zł. Dodatkowo, w wyniku skompensowania siedmiu działek i działki sąsiadującej udało się wprowadzić całość terenu do planu zagospodarowania przestrzennego jako teren przedszkolny. Dzięki temu zabiegowi w przyszłości możliwa będzie rozbudowa przedszkola o dodatkowe oddziały.

Istniejący budynek wymagał szeregu robót wzmacniających konstrukcję istniejących ścian i dachów. Wykończenie nowego obiektu i zastosowanie w nowej części wymagało innej konstrukcji oraz specjalistycznych robót wykończeniowych. Na elewacjach i we wnętrzach budynku zastosowano nowe technologie materiałowe. W trakcie prac przygotowano zupełnie nowe procedury umożliwiające całkowite wyposażenie budynku i podłączenie do mediów. Wymagane było bowiem wykonanie wszystkich nowych przyłączy.

W istniejącym budynku zlokalizowano wszystkie funkcje administracyjno - techniczne, co pozwoliło na przeznaczenie całej nowej kubatury na oddziały przedszkolne z bardzo jasnym układem komunikacyjnym. Układ korytarza od strony sąsiedniej działki planowanej

na przyszłą rozbudowę przedszkola pozwoli na realizację rozbudowy bez znacznej ingerencji w istniejący budynek.

Budynek wyposażono w nowoczesną kotłownię gazową i włączono ją do sieci monitorowania ogólnodzielnicowego umożliwiającego centralne sterowanie temperaturą. Zamontowano okna i drzwi o wysokich parametrach izolacyjnych.

ŚLAWOMIR ANTONIK,
BURMISTRZ TARGÓWKA

- Ta przebudowa była niezbędna, ponieważ budynek, który pozyskaliśmy nie nadawał się do użytkowania, a zapotrzebowanie na miejsca w przedszkolach w dzielnicy Targówek, podobnie jak w całej Warszawie, wzrosło wraz z przeobrażeniem całego systemu oświaty. Przystosowanie posiadanego obiektu i jego rozbudowa tak, by spełniał wszelkie wymogi nowoczesnego przedszkola, było więc koniecznością. Istniejący budynek był obiektem typowo biurowym. Skorzystaliliśmy z prawa pierwokupu, tym bardziej, że akurat w tym miejscu nie mieliśmy przedszkola. Obiekt po modernizacji ma standard bardzo nowoczesnego przedszkola, w którym dzieci są nie tylko bezpieczne, ale mogą się prawidłowo rozwijać. Przy okazji modernizacji przy przedszkolu powstał duży plac zabaw, który ma służyć także okolicznym mieszkańcom.

Nie ma śladu po niedoskonałościach
**Mozaika znów
 jest piękna**

Nikiszowiec leży nieco na północ od Giszowca, we wschodniej części Katowic, przy granicy z Mysłowicami. Nazwę swą osiedle zawdzięcza zbudowanemu tutaj na początku XX wieku szybowi kopalnianemu „Nickischschacht” (dziś „Poniatowski”), który zaś otrzymał swoje miano na cześć barona Nickisch von Rosenegk, będącego członkiem rady nadzorczej ówczesnego właściciela tych terenów spółki „Spadkobiercy Jerzego Giesche” (niem. „Georg von Giesche’s Erben”). Nikiszowiec powstawał w latach 1908-1919, kiedy brakowało już miejsca dla robotników w Giszowcu. Projektantami kolonii byli Emil i Georg Zillmannowie. W przeciwieństwie do luźnej, jednopiętrowej zabudowy Giszowca, w Nikiszowcu zaproponowali trzykondygnacyjne ceglane bloki, tworzące czworoboki z wewnętrznymi dziedzińcami, na których mieszkańcy mieli do dyspozycji chlewiki, komórki i piece do wypieku chleba. W efekcie powstało dziewięć takich budynków, połączonych przewiązkami. Uwagę zwracają – również zaprojektowane przez Zillmannów – urozmaicone detale architektoniczne, zdobiące wszystkie gmachy. Oczywiście, poza mieszkaniami, na osiedlu powstały także m.in. sklepy, szkoły, pralnia i suszarnia. W 1927 roku ukończono budowę najefektowniejszego budynku, kościoła św. Anny. Centrum osiedla stanowi rynek, przy którym stoi m.in. gmach dawnej gospody z charakterystyczną mozaiką przedstawiającą róże na fasadzie. I to właśnie od została przepięknie odrestaurowana i trafiła do konkursu Modernizacja Roku.

Jej renowacja była konieczna. Była już w złym stanie. Na całej powierzchni zaobserwować można było ubytki pojedynczych kostek, a w kilku miejscach ubytki te miały znacznie większą powierzchnię, gdzie brakowało od 10 do 30 kostek. Widoczne były również liczne cienkie pęknięcia, które najprawdopodobniej były główną przyczyną odpajania się kostek. Wzdłuż pęknięć zaobserwować można było odpajające się (ruchome) szkiełka. Pojedyncze odspojenia spowodowane były podciekaniem wody pod różnorodnie wstawione w zaprawę szkiełka, część została wstawiona płytko w zaprawę a ich śliska powierzchnia umożliwiła penetrację wody. Drugim powodem

Dziś nie ma już śladu po wszystkich tych niedoskonałościach. Mozaika została poddana pełnej konserwacji, której celem było zatrzymanie procesów niszczenia, impregnacja osłabionych partii zaprawy, poprawny montaż osłabionych obluźwionych obecnie partii kostek mozaiki, przywrócenie pierwotnej kolorystyki poprzez oczyszczenie z zabrudzeń, rekonstrukcję niezachowanych fragmentów. Oczyszczeniu został poddany wążek ceglany okalający mozaikę i ceglany parapet. Usunięto zniszczone i wtórnych partie spoinowania. Uzupelniono ubytki cegły i wykonano nowe fugowanie na wzór oryginału.

OGÓLNOPOLSKI KONKURS OTWARTY
**MODERNIZACJA
 ROKU 2016**

ZAMEK KRÓLEWSKI - WARSZAWA 2017
GAŁA WRĘCZENIA NAGRÓD

STATUETKI | NAGRODY | WYRÓŻNIENIA

Uroczystość ogłoszenia wyników i wręczenia nagród w Ogólnopolskim Konkursie “Modernizacja Roku 2016” odbyła się 24 sierpnia 2017 r. tradycyjnie w salach Zamku Królewskiego w Warszawie. Podczas uroczystości wręczono również nagrody w internetowym głosowaniu na najpopularniejsze modernizacje “Plebiscyt MR2016”
 Relacja filmowa oraz zdjęcia na https://www.youtube.com/watch?v=8_jBodHqKjU

Pan NORBERT KSIĄŻEK
Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego

"Szanowni Państwo, gratuluję organizatorom XXI Edycji Ogólnopolskiego Konkursu Modernizacja Roku. Ten Konkurs już wpisał się na stałe w historię budownictwa, a to wszystko dzięki Państwu, Inwestorom, Wykonawcom, osobom, które tak gremialnie zgłaszają się do Konkursu. Modernizacja to nie jest tylko to co widzimy na zewnątrz, to także nowe technologie, nowe funkcje, nowe podejście do starych budynków i obiektów, których efekt widzimy na slajdach i ich efekt jest na prawdę wspaniały. Gratuluję Laureatom i nie tylko tym nagrodzonym i wyróżnionych, ale wszystkim Państwu, którzy zgłosili się do Konkursu, bo to dzięki Państwa udziałowi mamy już XXI Edycję. Deklaruję pełne wsparcie dla dalszego rozwoju Konkursu."

Pan BOGDAN RZOŃCA
Przewodniczący Sejmowej Komisji Infrastruktury

"W imieniu Sejmowej Komisji Infrastruktury, chciałbym bardzo serdecznie wszystkich Państwa pozdrowić, Pana Panie Prezisie i Pańską Kapitułę, znakomitą Pańską działalność Stowarzyszenia. Mówimy w gruncie rzeczy i zawsze o tym przypominamy, że dbanie o duchowe i materialne dziedzictwo Narodu Polskiego. To bardzo chlubna działalność, cieszymy się, więc że pewne budynki nie umierają, że zyskują na nowo piękny wygląd, dzięki znakomitym Inwestorom, którym także chciałem bardzo pięknie podziękować."

Główną nagrodę Tytuł "Modernizacja Roku 2016" w kategorii „drogi i obiekty mostowe” za "Przebudowa ścieżki rowerowej wokół lotniska w Bielsku-Białej" wręcza pan profesor Janusz Rymasz - Zastępca Dyrektora Instytutu Badawczego Dróg i Mostów

Tytuł „Modernizacja Roku 2016” w kategorii „obiekty edukacyjne” za Modernizację dawnego hotelu robotniczego na siedzibę Centrum Promocji Leśnictwa "Lasy Bieszczadzkie" w Muczmem odbiera PGL LP Nadleśnictwo Stuposiany

Tytuł „Modernizacja Roku 2016” w kategorii „obiekty gastronomiczne” za Komplex Bankietowo-Konferencyjny „Szyb Bończyk” w Mysłowicach wręcza pan Sylwester Chruszcz – Wiceprzewodniczący Komisji Infrastruktury

Tytuł „Modernizacja Roku 2016” w kategorii „elewacje i termorenowacje” za Wykonanie iluminacji budynku Opery Śląskiej w Bytomiu wręcza pan Marek Haliniak – Główny Inspektor Ochrony Środowiska

Nagrodę im. prof. Wiktora Zina - Stowarzyszenia Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego za Rewitalizację Pensjonatu EDEN przy ul. Ks. A. Kordeckiego 4-6 w Sopocie, wręcza pan Piotr Kubańda Wiceprezes Stowarzyszenia Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego

Tytuł „Modernizacja Roku 2016” w kategorii „obiekty mieszkalne” za Rewitalizację 7 budynków dawniej Fabryki Welnianej Karola Kretschmera i Łódzkiej Wytwórni Papierosów - Tobacco Park w Łodzi wręcza pan Bogdan Rzońca – Przewodniczący Komisji Infrastruktury

Nagrodę Europejską za Adaptację i rozbudowę pomieszczeń na nowoczesną fabrykę płyt cementowo-wióranych w Krichev wręczają: pan Aleksandr Averyanov - Ambasador Białorusi oraz pan Aliaksandr Milosheuski - Szef Centrum Certyfikacji BelNIIS Naukowo-Badawczego Krajowego Unitarnego Przedsiębiorstwa Budownictwa podlegającego Ministerstwu Architektury i Budownictwa Republiki Białorusi

Nagrodę Kapituły Konkursu za Hotel Buczyński Medical & Spa Świeradów-Zdrój wręcza pan Piotr Kubańda reprezentujący prezydium Kapituły

Tytuł „Modernizacja Roku 2016” w kategorii „Rewitalizacja obszarów urbanistycznych i terenów zieleni” za Budowę wybiegu dla pingwinów Humboldta z zapleczem technicznym wraz z instalacjami i infrastrukturą techniczną w Miejskim Parku i Ogrodzie Zoologicznym w Krakowie ul. Kasy Oszczędności Miasta Krakowa 14 wręcza przedstawiciel WFOŚiGW

Tytuł „Modernizacja Roku 2016” w kategorii „obiekty zabytkowe” za Wykonanie rewitalizacji wraz z przebudową Gmachu Głównego Politechniki Warszawskiej - Plac Politechniki 1, Warszawa wręcza pan Norbert Książek Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego

Tytuł „Modernizacja Roku 2016” w kategorii „obiekty przemysłowo-inżynierskie” za Modernizację ciągu technologicznego do wytopu miedzi zabudowanego w KGHM Polska Miedź S.A. w Oddziale Huta Miedzi Głogów, zmodernizowanego w ramach Programu Modernizacji Pirometalurgii - ul. Żukowicka, wręcza pan Bogdan Rzońca – Przewodniczący Komisji Infrastruktury

Tytuł „Modernizacja Roku 2016” w kategorii „obiekty ochrony środowiska” za Modernizację Instalacji Odsiarczania Spalin bloków nr 5 i 6 w Elektrowni Bekhatów, ul. Energetyczna 7, Rogowice, wręcza pan Marek Haliniak Główny Inspektor Ochrony Środowiska

JAK ZGŁOSIĆ OBIEKT - KROK PO KROKU

- 204. Zagospodarowanie skweru na pl. 1000-lecia Państwa Polskiego Świdnica
- 205. Rozbiórka starego i budowa nowego mostu w ciągu drogi powiatowej Nr 1223B na rzece Netta Tajno Łanowe - Kosiowo - Kopicz - Nuta - Podciełów
- 206. Przebudowa Śluzy Miejskiej nr2 wraz z awanportem górnym i dolnym Rydzyszcz

ORAZ DO INTERNETOWEGO GŁOSOWANIA „PLEBISCYT MR 2017”

- 40 tys. głosujących na obiekty
- indywidualna strona internetowa obiektu na www.modernizacjaroku.org.pl/plebiscyt
- film o realizacji
- wywiad filmowy
- zdjęcie przed i po
- opis realizacji
- nazwa firmy

ZAGŁOSUJ od 31.05.2018 r.

NAGRODY DLA ZWYCIĘZCÓW NA GALI, ZAMEK KRÓLEWSKI W WARSZAWIE

- facebook.com
- youtube.com
- instagram.com
- linkedin.com

www.modernizacjaroku.org.pl/plebiscyt

Finalista XXII Edycji Ogólnopolskiego Konkursu Modernizacja Roku:
Renaturyzacja cieku wodnego w ramach projektu "Rewaloryzacja Parku Fazaniec" przy ul. Orzegowskiej w Bytomiu

INWESTOR: Miejski Zarząd Zieleni i Gospodarki Komunalnej w Bytomiu

Finalista XXII Edycji Ogólnopolskiego Konkursu Modernizacja Roku:
Hospicjum Sosnowieckie im. Św. Tomasza Apostoła ul. H. Dobrzańskiego 131 Sosnowiec

WYKONAWCA: Zakład Budowlano - Handlowy Muc Andrzej Siemianowice Śląskie

Rewolucja w rekreacji integracyjnej

Moda na siłownie zewnętrzne spowodowała, że aktywny wypoczynek na świeżym powietrzu zyskał nowy wymiar. W ofercie bydgoskiej firmy Romex są dziś urządzenia dla osób poruszających się na wózkach, ze składanym siedziskiem, które umożliwiają niepełnosprawnym samodzielnie korzystanie z nich.

Siłownie zewnętrzne można dziś spotkać praktycznie w każdym mieście, miasteczku czy wiosce. Mieszkańcy doceniają ich liczne walory, w tym te podstawowe, że umożliwiają aktywność fizyczną na świeżym powietrzu oraz, że są odpowiednie zarówno dla młodzieży, jak i dla dorosłych w każdym wieku.

Pierwsze urządzenia, które pojawiły się w Polsce były jednak niedostępne dla osób niepełnosprawnych. Dziś to się już zmienia. **Firma Romex z Bydgoszczy**, producent siłowni zewnętrznych TRAINER, najpierw jako pierwsza w Polsce zaproponowała w swojej ofercie urządzenia dla osób poruszających się na wózkach, teraz poszła o krok dalej.

Podczas ostatnich, XXIV Targów Medycyny Fizycznej i Rehabilitacji w Łodzi, firma Romex zaprezentowała swoje najnowsze "dziecko" – urządzenia, które doskonale służą zarówno osobom sprawnym ruchowo, jak i osobom poruszającym się na wózkach. Wyposażone w składane siedzisko pozwalają na podjechanie wózkami do urządzenia i samodzielną pracę na nim osoby niepełnosprawnej.

Stworzenie możliwości składania siedzisk okazało się strzałem w dziesiątkę – pomysł jest jednocześnie banalny i genialny w swojej prostocie.

Obecnej są w sprzedaży cztery takie urządzenia integracyjne: Wyciskanie, Wyciąg górny, Motyl oraz Motyl rewers. Wszystkie zostały wcześniej z sukcesem przetestowane przez różne grupy ćwiczących, zarówno przez osoby pełnosprawne, jak i poruszające się na wózkach.

Urządzenia integracyjne nie wymagają dodatkowego miejsca ani środków, zapewniając dostępność siłowni dla osób w pełni sprawnych i niepełnosprawnych. Świetnie wpisują się w model planowania uniwersalnego. Zapewniają możliwość integracji osób pełno i niepełnosprawnych. Są idealnym rozwiązaniem dla mniejszych i większych siłowni. Dodatkowo są bardzo proste w obsłudze. Jeden ruch ręki pozwala przekształcić urządzenie w wersję dla wózkowiczów lub pełnosprawnych użytkowników.

Nowe siłownie marki TRAINER oznaczają więc prawdziwą rewolucję w rekreacji integracyjnej! Powinny znaleźć się na każdej zewnętrznej siłowni, aby nie dyskryminować osób, które korzystają z wózków.

Czekamy na dalsze pomysły siłowni TRAINER i zapraszamy do ćwiczeń.

siłownie zewnętrzne

ZPU ROMEX SP. Z O.O. | ul. Hetmańska 38 | 85-039 Bydgoszcz

SERIA ECO

urządzenia wolnostojące lub na słupie

urządzenia INTEGRACYJNE

urządzenia umożliwiające ćwiczenia pełno i niepełnosprawnym użytkownikom

SERIA FITNESS

urządzenia na pylonie z wewnętrzną tablicą informacyjną

W TRAINERZE siła!

Blisko **30** LAT doświadczenia
tysiące siłowni zewnętrznych

www.trainer.net.pl

POLSKI PRODUCENT

www.osa-strefyaktywnosci.pl

OD PROJEKTU DO REALIZACJI

PRODUKT POLSKI
nominacja do godła
TERAZ POLSKA 2016

PRZEDSIĘBIORSTWO
FAIR PLAY 2017

ZADZWOŃ teraz!
52 323 07 19

+48 52 323 07 18

609 521 630

52 322 78 45

trainer@trainer.net.pl

UWAGA

rp.pl

ZGŁOŚ OBIEKT DO FINAŁU KONKURSU I BĄDŹ W RZECZPOSPOLITEJ DO 18.05.2018

MODERNIZACJA ROKU

OGÓLNOPOLSKI KONKURS - XXI EDYCJA

XXI Edycja - na miarę XXI wieku

ROMAN PIJOLA
Przewodniczący Komisji Konkursowej "Modernizacja Roku"

Świat wokół nas rozwija się w niezwykłym tempie. Korzystamy z najnowszych technologii, o których jeszcze kilka lat temu nie śniłyśmy. Powinno być tak, abyśmy nie zaprzestali myśleć o tym, jak możemy przetrwać w tym świecie. W "Modernizacji Roku" idzie o duży sukces. W tym roku konkurs ma być bardziej otwarty i bardziej nowoczesny. W "Modernizacji Roku" idzie o duży sukces. W tym roku konkurs ma być bardziej otwarty i bardziej nowoczesny.

Chciałabym powiedzieć, że najlepsze realizacje w Polsce doprowadzają nas do sukcesu. W tym roku konkurs ma być bardziej otwarty i bardziej nowoczesny. W "Modernizacji Roku" idzie o duży sukces. W tym roku konkurs ma być bardziej otwarty i bardziej nowoczesny.

Zgłoś obiekt do XXI edycji Ogólnopolskiego Konkursu "Modernizacja Roku" na www.modernizacja.roku.org.pl

Promocja tych, którzy myślą o środowisku

MAREK HALINIEK
Główny Inspektor Ochrony Środowiska

Cieszę się, że od lat Stowarzyszenie Ochrony Narodowego Organeli Materiałnego Organizacji może wspierać konkurs "Modernizacja Roku". W tym roku konkurs ma być bardziej otwarty i bardziej nowoczesny.

Siegają w konkursie

W konkursie "Modernizacja Roku" zwyciężyła firma z województwa łódzkiego. W tym roku konkurs ma być bardziej otwarty i bardziej nowoczesny.

Co więc inwestorzy powinni zrobić? Przede wszystkim powinni być odpowiedzialni i myśleć o środowisku. W tym roku konkurs ma być bardziej otwarty i bardziej nowoczesny.

Pierwszych 10 obiektów zgłoszonych do Finału Konkursu do 18.05.2018 wyróżnionych zostanie publikacjami w "Rzeczpospolitej" w Dodatku "Modernizacja Roku 2017" o wartości 9600 zł